

Het Boek van de Hemel

Deel 9

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 9

10 maart 1909 – 3 november 1910

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

<http://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<http://volontedivine.lumenluminis.xyz>

BvdH-9- 1- 10 maart 1909 - De Vader is één met Jezus. Jezus geeft zich voortdurend aan de zielen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam met het Kindje Jezus in mijn armen.

Ik zei Hem: "Zeg me eens, mijn lief kleintje, wat doet de Vader?"

Hij antwoordde: "De Vader is één met Mij.

Alles wat de Vader doet, doe Ik ook."

Ik vroeg verder: "En wat doet U voor de heiligen?"

Hij antwoordde:

"Ik geef Mij voortdurend aan hen.

Zo ben Ik hun Leven, hun Vreugde, hun Gelukzaligheid, hun immense, oneindige en grenzeloze Goedheid.

Zij zijn vervuld van Mij en in Mij vinden zij alles.

Ik ben alles voor hen en zij zijn alles voor Mij."

Toen ik dat hoorde, deed ik eigenwijs en **ik zei Hem:**

"U geeft uzelf voortdurend aan de heiligen.

Maar aan mij geeft U uzelf zo karig en met tussenpozen!

U laat zelfs een deel van de dag verstrijken zonder te komen.

Soms laat U zo lang op U wachten dat ik bang word dat U pas 's avonds komt. En dan beleef ik een zeer wrede dood.

Toch hebt U me gezegd dat U me zeer veel bemint!"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, ook aan jou geef Ik mezelf voortdurend,

- soms persoonlijk,
- soms door genade,
- soms door middel van het licht, en
- op vele andere manieren.

Hoe kun je dan zeggen dat Ik niet veel van je houd!"

Op dat moment kwam de gedachte bij me op om hem te vragen of mijn toestand in overeenstemming was met zijn Wil.

Dat leek me belangrijker dan waar we het over hadden.

Dus stelde ik Hem de vraag.

Maar in plaats van te antwoorden, kwam hij dichterbij en stak zijn tong in mijn mond, zodat ik niet meer kon praten.

Ik kon alleen maar aan iets zuigen zonder te weten wat het was.

Toen Hij zijn tong terugtrok, had ik nog net tijd om tegen hem te zeggen: "Heer, kom meteen terug, wie weet wanneer u terugkomt?"

Hij antwoordde: "Ik kom vanavond terug."

Daarna verdween hij.

BvdH-9- 2 - 1 april 1909 - Jezus versiert de ziel met edelstenen die voortkomen uit lijden.
--

Omdat ik zo ziek was dat ik me niet kon bewegen, verbond ik mijn kleine lijden met dat van Jezus.

Ik probeerde er dezelfde intensiteit van liefde in te leggen die Hij zelf erin legt, wanneer Hij door Zijn lijden de Vader verheerlijkt

- om onze fouten te herstellen en
- om ons alle Goede Dingen te verkrijgen.

Ik zei tegen mezelf: "Ik zal

- dit lijden zien als mijn martelaarschap,
 - de pijnen zien als mijn beulen,
 - mijn bed zien als mijn kruis, en
 - mijn immobiliteit als de touwen die mij vastbinden
- zodat ik kostbaarder word in de Ogen van mijn allerhoogste Goed.

Maar de beulen... zie ik niet.

Wie is de beul die mij zo verscheurt en in stukken scheurt,

- niet alleen aan de buitenkant
 - maar ook in het diepst van mijn wezen,
- zodat mijn leven uit elkaar lijkt te barsten?
Ach! Mijn beul is mijn geliefde Jezus zelf!

Op dat moment **zei Hij mij:** "Mijn dochter, het is een grote eer voor jou dat Ik je beul ben.

Ik behandel je als een edelman

- die zich voorbereidt om met zijn verloofde te trouwen en

- die, om haar mooier en waardiger voor hem te maken,
niemand anders vertrouwt, zelfs zijn verloofde niet.

Hij wast haar zelf, kamt haar, kleedt haar aan en versiert haar met edelstenen en diamanten. Dat is een grote eer voor de verloofde. Bovendien hoeft zij zich geen zorgen te maken over vragen als:
"Zal mijn echtgenoot mij mooi vinden of niet?
Zal hij mijn juwelen mooi vinden of zal hij me uitschelden omdat ik niet weet hoe ik hem moet behagen?"

Zo ga Ik om met mijn geliefde echtgenotes. De liefde die Ik voor hen heb is zo groot dat Ik niemand anders vertrouw.
Ik maak mezelf zelfs tot hun beul,
maar dan wel een beul die verliefd is.

Soms was Ik hen, soms kam Ik hen.
Soms kleed Ik hen aan om hen nog mooier te maken.
Soms versier Ik hen met edelstenen,
- niet deze die afkomstig zijn van de aarde en
van haar oppervlakkige dingen, maar
- die Ik uit het diepst van hun ziel tevoorschijn haal en
- die ontstaan door de aanraking van mijn Vingers
die het lijden creëren waaruit deze stenen voortkomen.

Mijn aanraking verandert hun wil in goud, waardoor hij allerlei prachtige dingen laat zien:
- de mooiste kronen,
- de mooiste kleding,
- de meest geurige bloemen en
- de aangenaamste melodieën.
Net zoals Ik hen met mijn eigen Handen heb gemaakt, met diezelfde Handen, regel Ik alles opdat ze steeds mooier worden.

Dit alles gebeurt in de lijdende zielen. Is het dan niet juist als Ik zeg dat hetgeen Ik in jou doe een zeer grote eer voor jou is!

BvdH-9- 3 - 5 mei 1909 - Het lijden drukt de Heiligheid van Jezus in de ziel.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand toen mijn welwillende **Jezus** met een zachte stem **tegen me zei**:

"Mijn dochter,
de vernederingen, de ellende, de ontberingen, de pijnen en kruisen
dienen, voor wie ze goed weet te aanvaarden,
om mijn Heiligheid in hun ziel te graveren.

Het is alsof deze mensen zich tooien met alle soorten goddelijke
Kleuren. Hun lijden is een hemelse geur die hun ziel helemaal
parfumeert.

BvdH-9- 4 - 8 mei 1909 - Wie veel praat, is leeg van God.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde,
verscheen mijn lieve Jezus eventjes.

Hij zei mij: "Mijn dochter,
als iemand veel praat, is dat een teken dat hij binnenin leeg is.
Iemand die vervuld is van God, vindt meer vreugde in zijn innerlijk
en hij wil deze vreugde niet verliezen.
Hij spreekt enkel als het nodig is.

En zelfs als hij spreekt,
- verlaat hij nooit zijn innerlijk en
- probeert hij, wat hem betreft, in anderen te graveren wat hij in
zichzelf voelt.

Daarentegen is iemand die veel praat niet alleen leeg van God.
Hij probeert daarenboven door zijn vele woorden anderen van God
te ontdoen.

BvdH-9- 5- 16 mei 1909 - De zon symboliseert de Genade.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de
gezegende Jezus naar mij toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter, de zon symboliseert de Genade.
Als zij een leegte vindt, of dat nu een grot, een ondergrondse gang,
een spleet of een gat is, zolang er maar een leegte is en een kleine
opening om binnen te dringen, gaat zij naar binnen en overspoelt
alles met licht.

Dit doet niets af aan het licht dat zij elders geeft.

En als haar licht niet meer verlicht, is dat niet omdat er te weinig is, maar omdat er geen ruimte is om het te verspreiden.

Zo is het ook met mijn Genade:

Zij is meer dan een majestueuze zon en omhult alle mensen met haar weldadige stralen.

Zij dringt echter alleen door in harten waar ze een lege ruimte vindt:

- zoveel leegte als ze vindt,
- zoveel licht laat ze binnendringen.

En hoe ontstaat die leegte?

Nederigheid is de spade die in het hart graaft en de leegte vormt.

Onthechting van alles, inclusief van jezelf, is de leegte bij uitstek.

Het venster om het Licht van de Genade in deze leegte binnen te laten is:

- *vertrouwen in God* en
- *wantrouwen jegens zichzelf*.

Hoe groter het vertrouwen, hoe meer de deur opengaat om het licht binnen te laten en meer Genade door te laten.

De bewaker die het Licht beschermt en het doet groeien, *is vrede*."

BvdH-9- 6- 20 mei 1909 - Liefde voor God overtreft alles.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verscheen Jezus eventjes en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, er is niets dat de liefde overtreft:

- noch kennis, noch waardigheid, en nog minder adel.

Hooguit kunnen goedbedoelende mensen die deze dingen gebruiken om over Mij te speculeren en Mij beter te leren kennen.

Maar wat brengt de ziel ertoe om Mij te bezitten? Liefde.

Wat brengt de ziel ertoe Mij als een delicatessen te eten? Liefde.

Wie Mij bemint, eet Mij.

En zij vindt mijn Wezen terug in elk deeltje van haar eigen wezen.

Er is evenveel verschil tussen

- degenen die Mij echt beminnen en
 - de anderen (ongeacht hun toestand en kwaliteiten)
- als er verschil is tussen
- iemand die een kostbaar voorwerp kent, waardeert en koestert, zonder er de eigenaar van te zijn en
 - degene die er eigenaar van is.

Wie is het gelukkigst:

- degene die het voorwerp alleen kent of
- degene die er eigenaar van is?

Natuurlijk degene die er eigenaar van is.

Liefde vervangt kennis en overtreft deze,

Zij vervangt waardigheid en overtreft alle waardigheid,

- door Goddelijke Waardigheid te schenken.

Zij vervangt alles en overtreft alles."

BvdH-9- 7- 22 mei 1909 - De zoete klanken van de Liefde.

Deze morgen, na de Communie, kwam de gezegende Jezus niet.

Ik heb heel lang op Hem gewacht, in een toestand tussen waken en slapen.

Toen ik zag dat de tijd verstreek en Hij niet kwam, wilde ik uit mijn slaap ontwaken. Maar tegelijkertijd wilde ik ook blijven slapen omwille van de pijn die ik in mijn hart voelde omdat ik Hem niet had gezien.

Ik voelde me als een kind dat wil slapen, maar met geweld wordt gewekt en dan een scène maakt.

Terwijl ik me inspande om wakker te worden,

zei ik inwendig tegen Jezus: "Wat een bittere scheiding!

Ik voel me levenloos terwijl ik leef

En mijn leven is voor mij zwaarder dan de dood.

Moge dit gemis uit liefde voor U zijn,

- dat deze bitterheid die ik voel uit liefde voor U is,
- dat de kwelling die mijn hart doormaakt uit liefde voor U is,
- dat het leven dat ik niet voel terwijl ik leef, uit liefde voor U is.

Maar om alles voor U draaglijker te maken, verbind ik mijn lijden met de intensiteit van uw Liefde. En door mijn liefde te verbinden met de uwe, bied ik U uw eigen Liefde aan."

Terwijl ik zo bad, bewoog Hij zich in mij en **Hij zei mij:**

"Hoe zoet en verrukkelijk klinkt de klank van Liefde in mijn oren!

Zeg het nog eens, herhaal het nog eens.

Verheug mijn Gehoor met deze tonen van liefde die zo harmonieus zijn dat ze tot in het diepst van mijn Hart doordringen en mijn hele Wezen verzadigen."

Maar wie zou dat geloven! Ik schaam me om het te zeggen.

In mijn frustratie **antwoordde ik Hem:**

"U wordt getroost, terwijl ik steeds meer bitterheid krijg."

Mijn Jezus bleef stil, alsof Hij mijn antwoord niet mooi vond.

Zodra ik wakker werd, herhaalde ik mijn liefdesboodschappen meerdere keren.

Hij liet zich de rest van de dag niet meer zien of horen.

BvdH-9- 8- 25 mei 1909 - Jezus verwacht de ziel met zijn Liefde.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand en de gezegende Jezus kwam niet. Niettemin had ik de hele dag het gevoel dat er iemand boven mij stond en me aanspoorde om geen minuut te verspillen en onophoudelijk te bidden.

Maar **één gedachte leidde me af:**

"Als de Heer niet komt, bid je meer, ben je aandachtiger en zo

moedig je Hem aan om niet te komen, want Hij zegt tegen Zichzelf:

'Aangezien ze zich beter gedraagt als Ik niet kom,

is het beter dat Ik haar mijn aanwezigheid onthoud."

Omdat ik geen tijd kon verspillen aan deze gedachte,

probeerde ik deze gedachte de deur uit te sturen *door te zeggen:*

"Hoe langer Jezus wegblijft, hoe meer ik Hem zal verwarren met mijn liefde. Ik wil hem niet de kans geven om spijt te hebben door te stoppen met bidden. Dat is wat ik kan doen en zal doen.

Wat Hem betreft, Hij is vrij om te doen wat Hij wil."

En zonder stil te staan bij de dwaasheid van de gedachte die bij me was opgekomen, ging ik door met wat ik moest doen.

's Avonds, toen ik me niet eens meer kon herinneren dat ik die gedachte had gehad, *kwam* de goede Jezus naar me toe.

En Hij zei bijna glimlachend:

"Bravo, bravo voor mijn geliefde die Mij wil verwarren met haar liefde! Ik wil je echter zeggen dat je Mij nooit zult verwarren.

Als Ik soms verward lijk door jouw liefde, dan ben Ik het zelf die je de vrijheid geef om dat te zien.

Want wat mij het meest verheugt bij de mensen, is hun liefde.

In feite ben Ik het, die:

- je aanmoedigde om te bidden,

- met jou bad,

- die je geen rust gaf,

zodat niet Ik in verwarring was, maar jijzelf.

Je was in verwarring gebracht door mijn Liefde.

Omdat je je helemaal vervuld voelde van Liefde en erdoor verward was Toen je zag dat mijn Liefde je zo vervulde, dacht je dat je Mij in verwarring bracht door jouw Liefde.

Als je maar probeert om Mij meer te beminnen, geniet Ik van deze vergissing van je en maak Ik er een grapje van tussen jou en Mij.

BvdH-9- 9- 14 juli 1909 - Alleen God kan vrede in de ziel brengen.

Ik heb een zeer bittere periode doorgemaakt vanwege het gemis van mijn goede Jezus.

Hij verscheen hooguit als een schaduw of een bliksemflits.

Soms waren er zelfs geen bliksemflitsen meer.

Mijn verstand werd verward door de volgende gedachte:

"Wat heeft Hij me wreed verlaten! Jezus is zo goed!

Misschien was Hij het niet die kwam. Zijn Goedheid zou mij dat niet hebben aangedaan.

Wie weet was het de duivel of mijn verbeelding, of dromen."

Maar diep binnenin, wilde mijn ziel geen aandacht schenken aan deze verontrustende gedachten en wilde ze in vrede blijven. Ze verdiepte zich steeds meer in de Wil van God, ze verstopte zich in Hem door in een diepe slaap te vallen. En er was geen sprake van dat ze uit die slaap zou ontwaken.

Het leek alsof de goede Jezus haar zozeer in zijn Wil opsloot dat Hij niemand toestond om zelfs maar de deur te vinden om aan te kloppen en te zeggen dat Jezus haar had verlaten. Zo sliep mijn ziel en bleef zij in vrede.

Omdat ik geen antwoord kreeg, zei mijn verstand:
"Ben ik de enige die zich zorgen maakt?
Ook ik wil tot rust komen en de Wil van God doen.
Kome wat er komen mag, als zijn heilige Wil maar geschiede."
Dat is mijn huidige toestand.

Deze morgen, toen ik nadacht over wat ik zojuist heb gezegd, **zei mijn goede Jezus mij**:

"Mijn dochter, als dit verbeelding, dromen of demonen waren geweest, dan zouden ze niet genoeg macht hebben gehad om je de aureool van vrede te geven. En dat niet alleen gedurende één dag, maar gedurende minstens vijftig jaar.

Niemand had je die zoete vredesadem
- zowel in jezelf als buiten jezelf,
behalve Degene die de totale Vrede is.

Als een zuchtje onrust Hem zou raken, zou Hij niet langer God zijn:
- zijn Majesteit zou verduisterd worden,
- zijn Grootheid zou afnemen,
- zijn Macht zou verzwakken.
Kortom, zijn hele Goddelijke Wezen zou erdoor worden geschokt.

Hij die jou bezit en die jij bezit, waakt voortdurend over jou opdat geen enkele zucht van onrust je zou raken.
Onthoud dat Ik je bij elk van mijn bezoeken, altijd heb gecorrigeerd als er een zuchtje onrust in je was.

Niets stoort Mij zozeer als jou niet in volmaakte vrede te zien.

En Ik verliet je pas nadat je je vrede had terug gevonden.
Noch fantasie, noch dromen, en nog minder de duivel, hebben dit vermogen. Ze kunnen deze vrede ook niet aan anderen doorgeven.

Kalmeer dus en wees Mij niet ondankbaar.

BvdH-9- 10- 24 juli 1909 - Alles wat de ziel uit liefde voor God doet, gaat in God binnen en wordt omgezet in zijn eigen Werken.

Ik dacht aan de grote ellende van mijn toestand. *Ik zei tegen mezelf:*
"Het is echt helemaal voorbij voor mij! Jezus is alles vergeten!

Hij herinnert zich niet meer de beproevingen en het lijden dat ik zovele jaren heb doorstaan, terwijl ik uit liefde voor Hem aan bed gekluisterd was."

Mijn geest herinnerde zich bepaalde zeer groot lijden.

De goede Jezus zei mij:

"Mijn dochter, alles wat uit liefde voor Mij wordt gedaan, komt in Mij terecht en verandert in mijn eigen Werken.

Mijn Werken gedaan worden voor het welzijn van iedereen, dat wil zeggen:

- voor de reizigers hier op aarde,
- voor de zielen in het vagevuur en
- voor de zielen in de Hemel.

Bijgevolg is alles wat je voor Mij hebt gedaan en geleden in Mij

En het vervult zijn zending voor het welzijn van allen,

- als mijn eigen Werken.

Wil je dat voor jezelf houden!"

Ik antwoordde: "Nee, nooit, Heer!"

Ik bleef er toch over nadenken, waardoor ik enigszins werd afgeleid van mijn gebruikelijke innerlijke handelingen.

De goede Jezus zei mij:

"Wil je hiermee ophouden! Ikzelf zal je laten ophouden."

Hij kwam in mij en Hij begon luidop te bidden.

Hij zei alles wat ik moest zeggen.

Toen ik dat zag, raakte ik in de war en ik volgde de goede Jezus.
Toen Hij zag dat ik nergens anders meer aandacht aan schonk,
zweeg Hij. En ik ging alleen verder met wat ik gewoonlijk deed.

BvdH-9- 11- 27 juli 1909 - Op aarde is de ziel een speelbal van Jezus.

In mijn gebruikelijke toestand vroeg ik me af:

"Wat doe ik hier op aarde? Ik ben nergens meer goed voor.
Hij komt niet en ik ben als een nutteloos voorwerp, want zonder Hem
ben ik niets waard. Ik lijd nergens onder.
Waarom zou ik dan nog langer op deze aarde blijven?"

Hij toonde zich eventjes en Hij zei mij:

"Mijn dochter, Ik houd je als een speelgoedje
En speelgoedjes worden niet altijd in de hand gehouden.
Vaak worden ze maandenlang niet aangeraakt.

Maar als de eigenaar dat wil, kan hij er lang mee spelen.
En jij, zou je niet willen dat Ik één enkel speelgoed op aarde heb?
Laat Mij naar believe met je spelen terwijl je op aarde bent
En in ruil daarvoor laat ik je met Mij in de Hemel spelen.

BvdH-9- 12- 29 juli 1909 - Vrede is een Goddelijke Deugd.

In mijn gebruikelijke gemoedstoestand vroeg ik me af:

"Waarom wil de Heer absoluut dat er geen onrust in mij komt en
dat ik in alle dingen altijd in vrede ben?"

Het lijkt alsof niets Hem behaagt,
- zelfs grote werken, heroïsche deugden of verschrikkelijke lijden,
als Hij in de ziel een gebrek aan vrede ontdekt.
Dan lijkt Hij misselijk en teleurgesteld in die ziel te zijn.

Op dat moment antwoordde Hij op mijn vraag met een waardige en
indrukwekkende Stem. Hij zei:

“Omdat vrede een Goddelijke Deugd is, terwijl de andere deugden menselijk zijn. Elke deugd die niet met vrede omgeven is, kan dus geen deugd worden genoemd, maar eerder een ondeugd.

Daarom ligt Vrede Mij zo na aan het hart.

Vrede is het zekerste teken dat je voor Mij lijdt en werkt.

Het is een voorproefje van de vrede die mijn kinderen met mij zullen genieten in de Hemel.

BvdH-9- 13- 2 augustus 1909 - De ziel is voor Jezus een speelgoedje van goud en diamanten.

Ik dacht na over wat ik op de 27e van de vorige maand had geschreven en ik zei tegen mezelf:

"Ik, dacht dat ik iets was in de Handen van de Heer, maar nu ben ik slechts een speelgoedje!

Speelgoed is gemaakt van klei, aarde, papier, plastic of iets anders. Als je het laat vallen of het krijgt de minste schok, dan breekt het. Dan is het niet meer bruikbaar is om mee te spelen, en het wordt weggegooid.

O mijn Goede, wat voel ik me overweldigd bij de gedachte dat je me op een dag zou kunnen weggooien!"

De goede Jezus toonde zich toen en Hij zei mij:

"Mijn dochter, maak je geen zorgen. Als speelgoed gemaakt is van waardeloze materialen en stuk geraakt, wordt het weggegooid.

Maar als het van goud, diamanten of een ander kostbaar materiaal is gemaakt, wordt het gerepareerd en blijft het dienen om degene die het geluk heeft dit te bezitten, blij te maken.

Dat is wat jij voor Mij bent:

een speelgoedje van diamanten en uiterst zuiver goud.

Jij draagt immers mijn Beeltenis in jou.

En Ik heb de prijs van mijn Bloed betaald om jou te kopen.

Bovendien ben je versierd met lijden dat lijkt op het Mijne.

Daarom ben je geen waardeloos voorwerp dat Ik zou kunnen

weggooien. *Je hebt Mij veel gekost.*

Je kunt gerust zijn: er is geen gevaar dat Ik je weggooi.

BvdH-9- 14- 1 oktober 1909 - Jezus telt, weegt en meet alles in de ziel, zodat niets verloren gaat en zij voor alles beloond wordt.

Ik was erg bedroefd vanwege mijn slechte toestand. Ik voelde me walgelijk in mijn eigen ogen en afschuwelijk in de Ogen van God. Ik had het gevoel dat de Heer me halverwege in de steek had gelaten en dat ik zonder Hem niet verder kon gaan.

Ik had het gevoel

- dat Hij mij niet langer wilde gebruiken om de wereld van straffen te behoeden en
- dat Hij daarom de kruisen en doornen van mij had weggenomen en een einde had gemaakt aan elke deelname aan zijn Passie en zijn mededelingen.

Het enige wat ik zag, was dat Hij ervoor zorgde dat ik in vrede bleef.

"Mijn God, wat een pijn!

Als U mij niet afleidde:

- bij mijn verlies van het kruis, van U en van alles,
- zou ik sterven van verdriet.

Ach, als het niet omwille van uw heilige Wil was, in welke oceaan van moeilijkheden zou ik dan verdrinken!

O, houd mij altijd in uw heilige Wil en dat is genoeg voor mij."

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Ik weende en ik zei tegen mezelf:

"De goede Jezus heeft geen enkele rekening met mij gehouden:

- noch met mijn jaren in bed,
- noch met mijn offers,
- met al de rest.

Anders zou Hij me niet verlaten hebben."

En ik weende en weende.

Op een gegeven moment voelde ik dat Hij in mij bewoog.

En ik verloor het bewustzijn.
Maar zelfs buiten mijn lichaam bleef ik wenen.
Toen, alsof er een deur in mij was opengegaan, zag ik Jezus.
Ik voelde me zo geïrriteerd dat ik niets tegen Hem zei en alleen
maar bleef wenen.

Hij zei me: "Kalmeer, kalmeer, ween niet.

Als je weent, voel Ik dat mijn hart geraakt wordt en Ik word duizelig
uit Liefde voor jou!

Wil je mijn lijden vanwege jouw liefde nog vergroten?"

Toen nam Hij een majestueuze houding aan.
Het was alsof Hij op een troon in mijn hart zat.
Hij leek een pen vast te houden en te schrijven.

Hij wendde zich tot mij en **Hij zei:**

"Kijk eens of Ik geen rekening houd met jouw aangelegenheden
- niet alleen met jouw jaren in bed, jouw offers,
- maar ook de gedachten die je aan Mij hebt gewijd.

Ik schrijf je genegenheid op, je verlangens, alles, en zelfs wat je zou
willen doen en lijden maar niet kunt omdat Ik het je niet toestaat.

Ik tel alles, weeg alles en meet alles,
zodat niets verloren gaat en je voor alles beloond wordt.
Al deze dingen die Ik opschrijf, bewaar Ik in mijn eigen Hart."

Toen bevond ik me op de een of andere manier in Jezus
terwijl ik me voorheen in mijn eigen innerlijk bevond.

Het leek mij dat mijn hoofd op de plaats kwam van het Hoofd van
Jezus. En al mijn ledematen vormden Zijn Lichaam.

Hij zei mij:

"Zie hoe Ik je bewaar, als mijn eigen Lichaam."

Toen verdween Hij. Eventjes later, toen ik nog steeds bedroefd was
en voortdurend in tranen uitbarstte, **zei Hij mij:**

"Houd moed, mijn dochter, Ik heb je niet verlaten.
Ik blijf verborgen omdat, als Ik me zou laten zien zoals voorheen,

- je Mij voortdurend aan jou gebonden zou houden en
- Ik de wereld niet meer zou kunnen straffen.

Ik heb je ook niet halverwege in de steek gelaten.

Ben je vergeten wat de laatste jaren van jouw leven zijn geweest?

Het zijn jaren die je biechtvader heeft gewild.

Herinner je je niet dat je vier of vijf keer tegen Mij in opstand bent gekomen.

Ik wou je meenemen, terwijl jij zei dat je biechtvader dat niet wou.

Zo moest Ik, die je had voorbereid om je mee te nemen, je noodgedwongen achterlaten.

Als gevolg daarvan beleef je jaren van pauze en geduld.

Naast liefde en gehoorzaamheid hebben hun eigen doornen,

- die grote wonden openen en het hart doen bloeden, maar
- die ook de meest geurige en mooie rode rozen doen bloeien.

In feite zie Ik in je biechtvader de vruchten van zijn goede wil, zijn naastenliefde en zijn vrees dat de wereld gestraft zal worden.

En Ik heb op een bepaalde manier met hem meegewerkt.

Als niemand zich ermee had bemoeid, zou je zeker niet hier zijn.

Kom op, houd moed, de ballingschap zal toch niet zo lang duren.

En Ik beloof je dat de dag komt dat Ik me door niemand meer zal laten overreden.

Wie kan zeggen in welke zee van bitterheid ik zwem.

Ik ben getroost, ja, maar tot in het diepst van mijn ziel bedroefd.

Ik kan me dit alles niet herinneren zonder te wenen, zo erg zelfs dat toen ik dit aan mijn biechtvader vertelde, mijn tranen zo overvloedig vloeiden dat het leek alsof ik boos op hem was.

Ik heb echt tegen hem gezegd:

"U bent de oorzaak van mijn ellende."

BvdH-9- 15- 4 oktober 1909 - Je moet je eigen gedachten opgeven om te doen wat Jezus wil.

Ik bleef in mijn staat van verdriet vanwege het gemis van mijn goede Jezus. Zoals gewoonlijk was ik volledig in beslag genomen door het mediteren over **de Uren van de Passie**. Ik was bij het Uur waarin **Jezus het zware hout van het kruis moest dragen**.

De hele wereld was voor mij aanwezig: verleden, heden en toekomst. Mijn verbeelding leek alle fouten van alle generaties te zien die de welwillende Jezus onderdrukten en verpletterden, zodat in vergelijking met alle zonden, *het kruis slechts een strohalm was, een schaduw van een last.*

Ik probeerde me tegen Jezus aan te drukken en ik zei Hem:

"Zie, mijn Leven, mijn Goede, ik sta hier namens iedereen.
Zie je al die golven van godslastering?
Ik sta hier om U te herhalen dat ik U zegen in naam van iedereen.
Hoeveel golven van bitterheid, haat, minachting, ondankbaarheid en gebrek aan liefde!

Ik wil U troosten namens iedereen, U liefhebben namens iedereen,
U bedanken, aanbidden en eren namens iedereen.
Maar mijn eerherstel is koud, armzalig en beperkt,
terwijl U, de Beledigde, oneindig bent.

Daarom wil ik mijn liefde en mijn eerherstel oneindig maken.
En om ze oneindig, immens en eindeloos te maken, verenig ik mij
- met U, met uw Godheid, evenals
- met de Vader en de Heilige Geest,
en ik zegen U met uw eigen Zegeningen,
ik bemin U met uw eigen Liefde, ik troost U met uw eigen Tederheid,
ik eer en ik aanbid U zoals U, Goddelijke Personen,
dit onder elkaar doet,

Wie zou alles kunnen zeggen wat zo uit mijn verstand kwam,
hoewel ik alleen maar onzin kan uitkramen.
Ik zou er nooit mee klaar zijn als ik alles zou willen zeggen.

Wanneer ik de Uren van de Passie bid, voel ik dat ik samen met
Jezus de onmetelijkheid van zijn Werk omarm.
En namens iedereen en elk afzonderlijk, verheerlijk ik God,
breng ik eerherstel en ik smeeek voor allen.
Daarom is het moeilijk om alles te zeggen.

Er kwam een gedachte bij me op: "Je denkt aan de zonden van anderen, maar hoe zit het met die van jezelf? Denk aan je eigen zonden en doe boete voor je eigen zonden!"

Dus probeerde ik aan mijn kwaad te denken, aan mijn grote ellende, aan mijn ontberingen van Jezus veroorzaakt door mijn zonden. Zo afgeleid van de gebruikelijke dingen die ik in mijn binnenste doe, weende ik om mijn groot ongeluk. Op dat moment bewoog mijn Jezus, altijd liefdevol, zich in mij.

En met een gevoelige stem zei Hij mij:

"Wil je zelf over jezelf beslissen?"

Het Werk in je innerlijk is van Mij, niet van jou, je hoeft Mij alleen maar te volgen. De rest doe Ik zelf. Je moet ophouden aan jezelf te denken en niets anders doen dan wat Ik wil.

Ik zal zelf zorgen voor je kwade en je goede dingen.

Wie kan je het meeste goed doen, jij of Ik?"

En Hij toonde zich ontevreden.

Dus begon ik Hem te volgen. Toen ik later op een ander punt van de weg naar Golgotha aankwam, waar ik meer dan ooit doordrongen was van de verschillende bedoelingen van Jezus, kwam er een gedachte bij me op:

"Je moet

- niet alleen stoppen met denken aan jezelf heiligen, maar
- ook ophouden met denken aan je redding.

Zie je niet dat je uit jezelf nergens goed voor bent?

Wat kun je bereiken door dit voor anderen te doen?"

Ik wendde me tot Jezus en ik zei Hem:

"Mijn Jezus, zijn uw Bloed, uw Lijden en uw Kruis ook niet voor mij?"

Ik ben zo slecht geweest dat ik door mijn zonden alles met de voeten heb getreden en zo hebt U alles voor mij opgeofferd.

Vergeef me alstublieft, en als u me niet wilt vergeven, laat me dan uw Wil en ik zal tevreden zijn; uw Wil is alles voor mij.

Ik ben alleen gebleven zonder U. En alleen U kan weten hoe ik geleden heb door dit gemis. Ik heb niemand.

De schepselen zonder u vervelen me. Ik voel me in de gevangenis van mijn lichaam als een geketende slavin.

Ontneem mij alstublieft uw heilige Wil niet."

Terwijl ik hierover nadacht, werd ik opnieuw afgeleid van mijn meditatie en Jezus sprak met een luide, indrukwekkende stem.

Hij zei mij: "Wil je hiermee niet ophouden!

Wil je mijn werk in jou verknoeien!"

Ik weet het niet... het was alsof Hij mijn geest tot stilte had gebracht. En ik probeerde Hem te volgen en ermee te stoppen.

BvdH-9- 16- 6 oktober 1909 - Ware liefde zuivert alles, overwint alles en bereikt alles.

Na de Communie kwam mijn altijd vriendelijke Jezus eventjes. Omdat ik een discussie had gehad met mijn biechtvader over ware liefde, vroeg ik Hem of ik juist gesproken had of niet.

Hij zei mij: "Mijn dochter, het is precies zoals je zei, namelijk: dat ware liefde

- alles gemakkelijker maakt,
- alle angst en twijfel verdrijft, en
- de kunst om bezit te nemen van de geliefde.

En wanneer de liefde bezit heeft genomen, leert de liefde zelf haar de middelen om het verworven goed te behouden.

Welke angsten en twijfels kan de ziel vervolgens nog hebben over wat haar toebehoort! Wat kan zij niet hopen!

Wat zeg ik! Wanneer de ziel erin geslaagd is om er bezit van te nemen, wordt zij onverschrokken en zij gaat tot ongelooflijke excessen over.

Ware liefde kan zeggen:

"Dat is van jou en dat is van mij, bestaat niet meer.

Ik ben van jou en jij bent van mij"."

Geliefden beschikken over elkaar, feliciteren elkaar, vermaken zich samen. Elk kan tegen de andere zeggen:

"Nu ik je heb verworven, kan ik met je doen wat ik wil."

Hoe zou de ziel dan kunnen stilstaan bij gebreken, ellende en zwakheden, als het verworven goed

- haar alles heeft gegeven,
- haar in alles heeft verfraaid en
- voortdurend zuivert?

Dit zijn de deugden van ware liefde:

- alles zuiveren,
- alles overwinnen en
- alles bereiken.

Want welke liefde zou je kunnen hebben voor een persoon

- die je vreest,
- aan wie je twijfelt,
- van wie je niet alles zouden verwachten!

De liefde zou dan haar mooiste eigenschappen verliezen.

Het is waar dat zelfs bij heiligen verschillen hierin te zien zijn.
Dit toont eenvoudigweg aan dat zelfs bij heiligen de liefde onvolmaakt kan zijn en kan variëren naargelang hun toestand.

Wat jou betreft, is dit geheel anders. Jij zou immers bij Mij in de Hemel moeten zijn. Je hebt dat opgeofferd uit liefde voor de gehoorzaamheid en voor je naaste.

Bijgevolg is de liefde in jou bevestigd.

Jouw wil is verzegeld om Mij niet te beledigen,

Jouw leven is als een leven dat reeds beëindigd is.

Daardoor voel je de last van jouw menselijke ellendes niet.

Wees dus aandachtig voor wat bij jou past en bemin Mij totdat je de oneindige Liefde bereikt."

BvdH-9- 17- 7 oktober 1909 - Uit voorzorg en uit jaloersheid omringt Jezus de ziel en het lichaam van de zielen die Hem dierbaar zijn met doornen.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Jezus kwam zeer kort.

Hij zei me:

"Mijn dochter, mijn jaloersheid en voorzorgen voor de mensen zijn zodanig groot dat Ik, om te voorkomen dat zij ten onder gaan, genoodzaakt ben om hun ziel en lichaam met doornen te omringen, zodat de doornen hen weghouden van de modder die hen zou bevuilden.

Daarom, mijn dochter, omring Ik hen met doornen, dat wil zeggen: met bitterheid, ontberingen en verschillende innerlijke toestanden.

Dit zijn ook mijn grootste gunsten waarmee Ik de zielen begunstig die Mij dierbaar zijn. Deze doornen bewaren hen niet alleen. Zij voorkomen dat zij bevuild worden door de modder van eigenliefde en andere soortgelijke dingen.“ En Hij verdween.

BvdH-9- 18- 14 oktober 1909 - Het bewijs dat het Jezus is die bij Luisa gaat.
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Het leek alsof ik een kind in mijn armen had. Dit kind veranderde vervolgens in drie kinderen waarin ik me helemaal ondergedompeld voelde.

Toen mijn biechtvader in de ochtend kwam, vroeg hij me of Jezus was gekomen. Ik vertelde hem wat ik zojuist heb geschreven, zonder iets toe te voegen.

Mijn biechtvader zei mij:

"Hebben Ze je niets gezegd? Heb je niets verstaan?"

Ik antwoordde: "Ik kan het niet precies zeggen."

Hij vervolgde: "De Heilige Drie-Eenheid was hier en je kunt niets zeggen? Je bent dommer geworden. Dit toont aan dat het dromen zijn."

Ik antwoordde: "Ja, dat klopt, het zijn dromen."

Hij voegde nog iets toe. Terwijl hij sprak, voelde ik me zo sterk door Jezus' armen vastgenomen, zodanig dat ik bijna het bewustzijn verloor.

Jezus zei me: "Wie wil mijn dochter aanvallen?"

Ik antwoordde: "De priester is correct. Want ik kan niets zeggen. Er is geen enkel teken dat het Jezus Christus was die naar mij toe kwam."

Jezus vervolgde met te zeggen:

"Ik handel met jou zoals de zee zou handelen met iemand die in haar diepten zou duiken: Ik dompel je volledig onder in mijn Wezen, zodat al jouw zintuigen ervan doordrongen worden.

- *Als je wilt spreken over mijn onmetelijkheid, mijn diepte en mijn hoogte*, dan kan je alleen maar zeggen dat ze zo groot zijn dat ze je zicht belemmeren.
- *Als je wilt spreken over mijn geneugten en mijn kwaliteiten*, kun je alleen maar zeggen dat ze zo talrijk zijn dat je, zodra je je mond opent om ze te tellen, erin verdrinkt.
En zo verder voor de rest.

Anderzijds, wat is er aan de hand?
Je zegt dat Ik je geen enkel teken heb gegeven dat Ik het was?
Dat is vals!

Wie heeft je tweeëntwintig jaar lang in bed gehouden,
- zonder je te breken en in totale rust en geduld?
Is dat misschien hun verdienste of de Mijne?

En wat te denken van de tests die ze je in de eerste jaren van je huidige toestand hebben laten ondergaan, toen ze je zeventien of achttien dagen lang onbeweeglijk hebben laten liggen zonder iets te eten: waren zij het of was Ik het die je in leven hield? “

Omdat mijn biechtvader me riep, keerde ik terug in mijn lichaam.
Vervolgens bad hij de heilige Mis en ik ontving de Communie.
Toen kwam Jezus terug.
Ik klaagde dat Hij niet meer kwam zoals vroeger, dat de grote liefde die Hij voor mij had, veranderd leek in kilheid.

Ik zei Hem: "Telkens als ik klaag, vindt U excuses
U zegt dat u wil straffen en dat u daarom niet komt.
Maar ik geloof dat niet.
Wie weet welk kwaad er in mijn ziel schuilt, en daarom komt U niet.
Zeg het me tenminste, zodat ik, wat het ook kost, zelfs als het me mijn leven kost, dit kan verwijderen.
Zonder U kan ik niet bestaan. Denk wat U wil, ik kan zo niet verder:
of ik nu bij U op aarde ben, of bij U in de Hemel! “

Jezus onderbrak me en *Hij zei*:
"*Kalmeer, kalmeer, Ik ben niet ver van jou verwijderd.*
Ik ben altijd bij je. Je ziet Mij niet altijd, maar Ik ben altijd bij je.
Wat zeg Ik, Ik ben in het diepste van je hart om uit te rusten.

En terwijl je Mij zoekt en geduldig je ontberingen doorstaat, omring je Mij met bloemen om Mij te troosten en Mij in staat te stellen om in vrede te rusten."

Terwijl Hij dit zei, leek het alsof er zoveel verschillende bloemen om Hem heen waren, dat ze Hem bijna verborgen hielden.

Hij voegde eraan toe:

"Je gelooft niet dat Ik je van Mijzelf beroof om de wereld te straffen . En toch is dat wel zo. Wanneer je dit het minste verwacht, zal je horen over dingen die zullen gebeuren."

Terwijl Hij dit zei, liet Hij me over de hele wereld zien:

- oorlogen, revoluties tegen de Kerk en kerken in brand.

Dat stond bijna op het punt te gebeuren.

BvdH-9- 19- 2 november 1909 – Kijk niet naar het verleden, maar enkel naar het heden.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik na over dingen uit mijn verleden.

De goede Jezus verscheen eventjes en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, blijf niet hangen in het verleden, want het verleden is al in Mij. Je zou er kunnen door afgeleid worden.

Het zou je ertoe brengen om het kleine stukje weg dat je nog af te leggen hebt te verknoeien, je pas te vertragen.

Als je daarentegen je aandacht enkel op het heden richt,

- zal je meer moed hebben,
- blijf je nauwer verbonden met Mij,
- zal je meer vooruitgaan op je weg en
- zal er geen gevaar zijn dat je verkeerd loopt.

BvdH-9- 20- 4 november 1909 - Door zijn zaligheid maakt God de hele hemel gelukkig. Want in Hem is alles harmonie.

Na het ontvangen van de heilige Communie,
zei ik tegen mijn geliefde Jezus:

"Ik ben nu nauw met U verbonden, ik ben zelfs met U verenigd.
En omdat we één zijn,
laat ik mijn wezen in U achter en neem ik het Uwe aan,
- ik laat mijn geest in U en ik neem de Uwe,
- ik laat mijn ogen, mijn mond, mijn hart, mijn handen, mijn stappen
en de rest aan U over.

O, wat zal ik voortaan gelukkig zijn!
Ik zal denken met uw Geest,
ik zal kijken met uw Ogen,
ik zal spreken met uw Mond,
ik zal beminnen met uw Hart,
ik zal handelen met uw Handen,
ik zal lopen met uw Voeten, en zo verder.

En als er zich een hindernis voordoet, zal ik zeggen: "Ik heb mijn
wezen in Jezus achtergelaten en het Zijne aangenomen.
Ga dus naar Hem, Hij zal in mijn plaats antwoorden!"

O, wat voel ik me gelukkig!
Ah! Ik wil ook uw gelukzaligheid aannemen, nietwaar, Jezus?
Maar, o mijn Leven en mijn Goede, door uw Gelukzaligheid maakt u
de hele Hemel gelukkig, terwijl ik, door uw gelukzaligheid aan te
nemen, niemand gelukkig maak."

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, ook jij kunt, door mijn Wezen en mijn Gelukzaligheid
aan te nemen, anderen gelukkig maken.
Waarom heeft mijn Wezen de kracht om geluk te verspreiden?

Omdat alles in Mij in harmonie is:
de ene deugd harmonieert met de andere:
- Gerechtigheid met Barmhartigheid,
- Heiligheid met Schoonheid,
- Wijsheid met Kracht,
- Oneindigheid met Diepte en Hoogte,
enzovoort.

Alles is harmonie in Mij, niets is dissonant. Deze harmonie maakt Mij
gelukkig en vervult allen die Mij benaderen met geluk.

Zorg er dus voor dat, wanneer je mijn Wezen neemt, alle deugden in jou in harmonie zijn. Deze harmonie zal gelukzaligheid brengen aan elkeen die jou benadert.

Want als zij in jou zien:
goedheid, zachtheid, geduld, naastenliefde
en gelijkheid in alle dingen die je doet
zullen zij zich gelukzalig voelen in jouw nabijheid.

BvdH-9- 21- 6 november 1909 - Het missen van Jezus verteert de ziel en bereidt haar voor op de hemel.

Terwijl ik bij Jezus klaagde over mijn ontberingen, verscheen Hij eventjes. **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, het kruis brengt de ziel steeds dichterbij Mij.

De ontberingen waaronder je lijdt, doen je boven jezelf uitstijgen. Want omdat je degene van wie je houdt niet in jezelf kunt vinden, heb je geen zin meer in het leven. Alles om je heen verveelt je en je vindt niets om je op te steunen.

Degene op wie je gewoonlijk steunt, lijkt afwezig. En als gevolg daarvan zweeft je ziel voort totdat ze gezuiverd is van alles totdat ze volledig verteerd is.

Daarna zal je Jezus de laatste kus geven en zal je in de hemel terechtkomen. Ben je niet blij?

BvdH-9- 22- 9 november 1909 - De ziel die verenigd met Jezus handelt, schenkt Jezus vreugde.

In mijn gebruikelijke toestand leek het alsof ik in mijzelf Jezus een sonate op een orgel speelde. Hij vond het zeer leuk om te spelen.

Ik zei Hem: "O, het lijkt alsof U zeer blij bent!"

Hij antwoordde: "Dat is juist. Je moet weten dat, omdat je in eenheid met Mij hebt gehandeld, dat wil zeggen, dat:

- je hebt liefgehad met mijn eigen Liefde,
- je hebt aanbeden met mijn eigen Aanbidding,
- je hebt eerherstel gebracht met het Mijne,

enzovoort, is alles in jou net zo groot als in Mij.
Deze eenheid tussen jou en Mij heeft dit orgel gevormd.

Bovendien, elke keer dat je opnieuw lijdt,
voeg je een nieuwe noot toe aan het orgel.
Op dit moment kom Ik mijn sonate spelen om te zien hoe deze
nieuwe noot klinkt. Zo proef Ik een nieuwe vreugde.

Hoe meer je lijdt, hoe meer harmonieën je toevoegt aan mijn orgel
en hoe meer vreugde Ik heb.”

BvdH-9- 23- 16 november 1909 - De zonde is de enige wanorde van de ziel.

Ik had bittere dagen van ontbering doorgebracht.
Na het ontvangen van de Communie, klaagde ik tegen mijn lieve
Jezus. Ik zei Hem:
"Het lijkt alsof U me volledig wil verlaten!
Maar zeg me tenminste of U wil dat ik deze toestand verlaat?
Wie weet welke wanorde er in mij schuilt, dat u zich zo van mij hebt
afgekeerd. Help me!
Ik beloof U met heel mijn hart dat ik beter zal worden."

Jezus antwoordde mij: "Mijn dochter, maak je geen zorgen.
- Als Ik je bewustzijn laat verdwijnen, blijf dan kalm.
- Wanneer Ik het tegenovergestelde doe, blijf dan nog rustiger,
zonder je tijd te verspillen.
- *Neem alles aan wat Ik je geef, zoals het komt.*
Kan Ik je toestand niet een paar dagen opschorten!
Wat betreft de onrust in je, als die er was, zou Ik het je gezegd
hebben.

Weet je wat wanorde in de ziel veroorzaakt?
Alleen de zonde, hoe klein ook.
O, hoe vervormt, verkleurt en verzwakt zij de ziel!

De verschillende gemoedstoestanden en ontberingen brengen haar

echter geen schade toe. Wees daarom voorzichtig dat je Mij niet beledigt, zelfs niet in het minst.

En vrees niet dat er onrust in je ziel zal zijn.

Ik antwoordde:

Maar Heer, er moet iets mis zijn met mij.

Vroeger kwam en ging U voortdurend. En tijdens uw bezoeken liet je me deelnemen aan het kruis, de nagels en de doornen.

Maar nu mijn natuur aan deze dingen gewend is geraakt, nu ze voor mij zo natuurlijk zijn geworden dat het voor mij gemakkelijker is om te lijden dan om niet te lijden, trekt U zich terug.

Hoe komt het dat er niets belangrijks meer in mij gebeurt?"

Jezus zei mij zachtjes: "Luister, mijn dochter,

ik heb je ziel moeten voorbereiden om je te laten genieten van het lijden, zodat Ik daar mijn werk kon volbrengen.

Ik moest je op de proef stellen, je verrassen, je met lijden belasten opdat je natuur tot een nieuw leven zou herboren worden.

Dit werk heb Ik voltooid, want jouw deelname aan mijn Lijden is permanent geworden, soms meer, soms minder.

Nu dit werk voltooid is, geniet Ik ervan. Wil je niet dat Ik rust?

Luister, denk daar niet aan, laat Jezus, die je zozeer bemint, zijn werk doen. Ik weet

- wanneer mijn activiteit in jou nodig is en
- wanneer Ik moet rusten van mijn werk.

BvdH-9- 24- 20 november 1909 - Goddelijke en menselijke visie van het kruis.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn lieve Jezus eventjes.

Hij zei tegen mij: "Mijn dochter,

wie het kruis vanuit menselijk gezichtspunt beschouwt, vindt het modderig en bijgevolg zwaar en bitter.

Wie het kruis daarentegen vanuit goddelijk gezichtspunt beschouwt, vindt het vol licht, licht en zoet.

Als we ***het leven met menselijke ogen*** bekijken,
ontbreken Genade, Kracht en Licht.

Daardoor ***zeggen we dingen als***:

"Waarom heeft die persoon mij dit onrecht aangedaan?"

Waarom heeft die andere mij dit verdriet bezorgd, mij belasterd?"

En we *geraken vervuld van verontwaardiging, woede en gevoelens van wraak*. Zo lijkt het kruis ons modderig, donker, zwaar en bitter.

De ***goddelijke Wijze*** van zien is echter vol van Genade, Kracht en Licht. Daardoor denken we er niet aan om te zeggen:

"Heer, waarom hebt u mij dit aangedaan?"

Integendeel, we *vernederen ons en leggen ons neer bij wat is*.

En het kruis wordt *licht* en brengt de ziel *licht en zachtmoedigheid*."

BvdH-9- 25- 25 november 1909 - Zowel voor Jezus als voor de ziel wordt het belangrijkste werk gedaan door de Liefde.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik na over de Passie van Jezus in de tuin. Mijn lieve Jezus toonde zich eventjes aan mij. ***Hij zei***:

"Mijn dochter, de mensen hebben alleen maar invloed gehad op de buitenkant van mijn menselijkheid.

Terwijl de eeuwige Liefde op mijn hele innerlijk inwerkte.

Tijdens mijn lijden waren het dus niet de mensen,

- maar de eeuwige Liefde,

- de immense Liefde,

- de onmetelijke Liefde,

- de verborgen Liefde

die

- grote Wonden in Mij heeft geslagen,

- Mij doorboorde met nagels van vuur,

- Mij met brandende doornen kroonde en

- Mij met kokende gal deed drinken.

"En omdat Ik zovele martelingen tegelijkertijd niet kon verdragen,

- vloeiden uit mijn Mensheid grote stromen bloed.

Zij kronkelde van de pijn en ***Ik zei uiteindelijk***:

"Vader, indien het mogelijk is, neem dan deze kelk van Mij weg. Maar niet mijn wil, maar de Uwe geschiede."

Dit gebeurde niet meer tijdens de rest van mijn Passie.

Alles wat Ik tijdens de Passie heb geleden, heb Ik allemaal tegelijkertijd geleden tijdens de Agonie, en dat

- op een intensere, pijnlijkere en diepere wijze.

Want de Liefde drong toen tot Mij door

- tot in het merg van mijn botten,

- tot in de meest intieme vezels van mijn Hart,

waar geen enkel wezen ooit zou kunnen komen.

Maar Liefde bereikt alles, niets kan haar weerstaan.

Zo was mijn eerste beul de Liefde.

Daarom had Ik tijdens mijn lijden zelfs geen verwijtende blik voor degenen die Mij als beulen dienden. Omdat Ik een wredere en actievere beul in Mij had: de Liefde.

En op de plaatsen waar de externe beulen niet konden komen, waar een klein deel van Mij gespaard bleef, nam de Liefde het over en spaarde niets.

En dat is wat er in alle zielen gebeurt:

het belangrijkste werk wordt gedaan door de Liefde.

En wanneer de Liefde heeft gewerkt en de ziel heeft vervuld, is wat aan de buitenkant verschijnt slechts de overvloed van wat binnenin is gebeurd.

BvdH-9- 26- 22 december 1909 - De reden voor de verlatenheid die heilige zielen aan het einde van hun leven ervaren.

Na de Communie klaagde ik bij de goede Jezus over mijn gemis en over het feit dat wanneer Hij komt, het bijna altijd als een bliksemflits is of in volledige stilte.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, bij bijna alle zielen aan wie Ik Mij op buitengewone wijze heb getoond, heb Ik aan het einde van hun leven deze periodes van verlatenheid toegestaan.

Dit niet alleen om bepaalde redenen die Mij toebehoren, maar ook opdat Ik in al mijn tussenkomsten geëerd en verheerlijkt zou worden.

Velen zeggen:

"Deze zielen waren voorbestemd voor een zo hoog niveau van

heiligheid en ze hielden zo veel van Hem!

Na zoveel gunsten, genade en charisma's te hebben ontvangen, zouden ze echt ondankbaar zijn geweest als ze dat niveau niet hadden bereikt. Als wij deze dingen hadden ontvangen, zouden ook wij dit niveau hebben bereikt en zelfs meer."

Om mijn Gedrag te rechtvaardigen, laat Ik hen daarom verlatenheid en ontberingen ondergaan, wat voor hen een waar vagevuur is.

Ik moet ook rekening houden

- met hun trouw, met de heldhaftigheid van hun deugden en
- het feit dat het gemakkelijker is om armoede te verdragen voor iemand die nooit rijkdom heeft gekend dan voor iemand die gewend was om rijk te leven.

Ik moet ook rekening houden met het feit dat bovennatuurlijke rijkdommen niet hetzelfde zijn als materiële rijkdommen die het lichaam dienen en slechts uiterlijk zijn.

Bovennatuurlijke rijkdom dringt door tot

- in het merg van de botten,
- in de meest intieme vezels van het wezen,
- in het edelste deel van de intelligentie.

Het volstaat te zeggen dat *het missen ervan meer is dan een marteling*.

Ik heb zoveel medelijden met deze zielen, dat mijn Hart breekt van tederheid voor hen. Omdat Ik er niet kan aan weerstaan, geef Ik hen de kracht om hun martelaarschap tot het einde toe te volbrengen.

Alle engelen en heiligen houden kijken naar hen en waken over hen zodat ze niet bezwijken, wetende welk wreed martelaarschap ze ondergaan.

Mijn dochter, houd moed, je hebt gelijk, maar je moet weten dat in Mij alles Liefde is.

Terwijl Hij dit zei, leek Hij zich te verwijderen. Ik voelde mijn diepste wezen verteerd worden en in het niets verdwijnen.

Die kiemen van Kracht, Licht en Kennis die ik leek te bezitten, veranderden in niets. Ik voelde mezelf sterven en toch bleef ik in leven.

Jezus kwam terug en nam me in zijn armen, alsof hij mijn niets-zijn wilde ondersteunen.

Hij zei mij:

"Zie je, mijn dochter: als

- het kleine zaadje van je kracht, het zwakke licht van je lamp,

- de kleine kennis die je van Mij hebt en

- al je andere kleine kwaliteiten verdwijnen,

dan nemen mijn Kracht, mijn Licht, mijn Wijsheid, mijn Schoonheid en al mijn andere Kwaliteiten het over en vullen ze jouw leegte.

Ben je niet blij!

Ik zei tegen Hem:

"Luister, Jezus, als U zo doorgaat, zal U geen zin meer hebben om mij op aarde achter te laten."

Ik heb Hem dat meerdere keren gezegd.

Jezus wou mijn woorden niet horen. En **Hij antwoordde me:**

"Luister, mijn dochter, Ik zal nooit mijn vreugde in jou verliezen.

Als Ik je op aarde houd, heb Ik mijn vreugde op aarde.

Als Ik je naar de hemel breng, zal Ik mijn vreugde hebben in de Hemel. Weet je wie dan zijn vreugde zal verliezen?

Jouw biechtvader."

BvdH-9- 27- 24 februari 1910 - Luisa's moeilijkheden om haar innerlijk aan haar biechtvader te tonen.
--

Deze morgen, tijdens de Communie, klaagde ik bij Jezus dat ik niet meer in staat ben om mijn toestand te uiten aan degene aan wie ik dat moet doen. Ja, vaak, wanneer ik me vervuld voel van Jezus, heb ik het gevoel dat ik Hem overal aanraak; zelfs als ik mezelf aanraak, raak ik Jezus aan.

Maar ik weet niet hoe ik daarover moet praten. Ik zou me in de meest strikte stilte in Jezus willen verliezen. En als je mij aanspoort om erover te praten, o, wat een moeite kost mij dat!

Ik voel me als een kind dat erg slaperig is en dat men met geweld wil wakker maken: het maakt zich druk.

Dus zei ik tegen Jezus:

"Je hebt me alles ontnomen, je lijden, je gunsten, je harmonieuze,

zachte en zoete stem. Ik herken mezelf niet meer in wat ik geworden ben. Als je me iets laat begrijpen, dan is dat zo diep in mijn wezen dat het niet naar de oppervlakte kan komen. Zeg me, mijn Leven, wat moet ik doen?"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, als je Mij bezit, bezit je alles, en dat is genoeg voor je. Als je je vervuld voelt van Mij, is dat een teken dat Ik je in het huis van mijn Godheid bewaar.

Als een rijk persoon een arme in zijn huis opneemt, geeft hij hem alles wat hij nodig heeft, ook al praat hij niet de hele tijd met hem of aait hij hem niet. Anders zou dat een schande voor hem zijn. En ben Ik niet meer dan die rijke persoon? Kalmeer daarom en probeer aan je biechtvader te vertellen wat je kunt. Voor de rest, laat alles aan mij over."

BvdH-9- 28- 26 februari 1910 - Voor haar dood moet de ziel alles in zichzelf laten sterven in de Goddelijke Wil en in de Liefde.
--

Mijn staat van ontbering houdt aan en wordt zelfs nog erger.
O God! Wat een neergang!
Nooit had ik kunnen denken dat ik zo zou eindigen!
Ik hoop tenminste dat ik nooit buiten de cirkel van uw allerheiligste Wil zal treden. Deze is alles voor mij. Ik zou willen wenen omwille van mijn erbarmelijke toestand en dat doe ik soms ook.

Maar dan berispt Jezus me. **Hij zegt dingen zoals:**

"Wil je dan altijd een klein meisje blijven?
Het is duidelijk dat Ik met een klein meisje te maken heb.
Ik kan je niet vertrouwen. Ik hoopte in jou de heldhaftigheid te vinden om je voor Mij op te offeren. Maar in plaats daarvan vind Ik de tranen van een klein meisje dat zich niet wil opofferen."

Als ik ween, wordt Hij dus strenger en komt Hij die dag zelfs helemaal niet. Daardoor ben ik genoodzaakt moed te verzamelen en mijn tranen te onderdrukken. **Ik zeg Hem dan:**

"U zegt dat het uit liefde is dat U mij uw aanwezigheid ontzegt.
En ik aanvaard dit gemis uit liefde voor u.

Uit liefde voor U zal ik niet wenen."

En als ik daarin slaag, toont Hij zich iets toegeeflijker.
Zo niet, dan straft Hij me harder,
waardoor ik voortdurend de dood beleef terwijl ik in leven blijf.

Dus na zo'n dag kon ik mijn tranen niet meer bedwingen.
Jezus strafte me zoals ik verdiende.
Maar laat in de nacht, uit medelijden met mij, toonde Hij zich alsof er
een venstertje van Licht in mijn geest was geopend.

Hij zei me:

"Wil je niet begrijpen dat je, voordat je deze wereld verlaat, aan alles
moet sterven: aan het lijden, aan de verlangens, aan de gunsten.
Alles in jou moet sterven in mijn Wil en in mijn Liefde.

In de hemel is het enige wat de eeuwigheid binnengaat mijn Wil en
mijn Liefde. Alle andere deugden komen ten einde: geduld,
gehoorzaamheid, lijden, verlangens.
Alleen mijn Wil en mijn Liefde hebben geen einde.
Daarom moet je vooraf sterven in mijn Wil en in de Liefde.

Zo moet het zijn voor al mijn heiligen.
En Ikzelf heb geen uitzondering willen maken
door verlaten te worden door de Vader,
om volledig te sterven in zijn Wil en in zijn Liefde.

O, hoe graag had Ik nog meer willen lijden!
O, hoe graag had Ik meer willen doen voor de zielen!
Maar dat alles stierf in de Wil en in de Liefde van de Vader.
Zo hebben de zielen gehandeld die Mij echt liefhadden.
En jij, jij wilt dat niet begrijpen!

BvdH-9- 29- 8 maart 1910 - De zuivere intentie is Licht voor de ziel.
--

Deze morgen kwam mijn geliefde Jezus eventjes. **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, de zuivere intentie is Licht voor de ziel.
Zij bedekt haar met Licht en wijst haar de weg om goddelijk te
handelen.

De ziel is als een donkere kamer.

En de zuivere intentie is als de zon die binnenkomt en haar verlicht.
Er is een verschil: de zon verandert de muren niet in licht,
terwijl handelen met een juiste intentie alles in Licht verandert."

BvdH-9- 30- 12 maart 1910 - De Goddelijke Wil vervolmaakt de Liefde, verandert haar, dwingt haar en heiligt haar.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. De goede Jezus kwam eventjes en **Hij zei mij**: "Mijn dochter, *mijn Wil vervolmaakt de liefde*, verandert haar, dwingt haar en heiligt haar. Liefde wil soms ontsnappen en alles verslinden.

Maar mijn Wil tracht haar te beheersen door haar te zeggen:
"Rustig aan, ren niet zo hard, want je zou jezelf kunnen verwonden.
Door alles te willen verslinden, zou je misleid kunnen worden."

Liefde is zuiver in de mate dat ze in overeenstemming is met mijn Wil. Beide gaan hand in hand en geven elkaar voortdurend de vredeskus.

Soms, vanwege een innerlijke staat of omdat zij, nadat zij is naar buiten gegaan, zij niet heeft bereikt wat zij wilde, wil de Liefde Mij bekritisieren en bijna inactief maken.

Dan spoort mijn Wil haar aan door te zeggen: "Ga door! Echte geliefden zijn niet lui, ze blijven niet ter plaatse trappelen."
De Liefde is alleen veilig wanneer ze in mijn Wil wordt beleefd.

De Liefde wordt naar links en rechts getrokken en tot excessen gedreven. Mijn Wil matigt haar, kalmeert haar en voedt haar met stevig en goddelijk Voedsel.

In de Liefde kunnen er veel onvolkomenheden zijn, zelfs als het om heilige zaken gaat. In mijn Wil gebeurt dat nooit, daar is alles volmaakt.

Mijn dochter, dit gebeurt vooral bij verliefde zielen die de genade hebben gehad van mijn bezoeken, mijn kussen en mijn liefkozingen. Deze zielen zijn een prooi van de Liefde wanneer Ik hen mijn Aanwezigheid onthoud.

De Liefde neemt bezit van hen en maakt hen hijgend, smachtend, uitzinnig, gek, onrustig, ongeduldig.

Als mijn Wil hen niet zou voeden, kalmeren en sterken, zou de Liefde hen doden.

De Liefde is het eerstgeboren Kind van mijn Wil. Zij moet altijd door mijn Wil worden gecorrigeerd.

En Ik bemin haar evenveel als Ik Mijzelf bemin.

BvdH-9- 31- 16 maart 1910 - Over de smalle poort die naar de Verlossing leidt.

Tijdens een gesprek tussen mijn biechtvader en mij vertelde hij me dat het moeilijk is om gered te worden, omdat **Jezus Christus zei**: "De poort is smal en je moet je inspannen om erdoor te gaan."

Na de Communie zei Jezus tegen mij:

"Arme Ik, wat word Ik toch als kleingeestig beschouwd.

Zeg tegen je biechtvader dat het hun eigen kleingeestigheid is dat ze mij als kleingeestig beschouwen.

Ze zien Mij niet als het grote Wezen, zonder grenzen, machtig en oneindig Wezen in al zijn volmaaktheid, dat grote menigten gemakkelijker door smalle poorten kan laten gaan dan door brede poorten.

Terwijl Hij sprak, leek het alsof ik een zeer smal pad zag dat naar een zeer smalle poort leidde, maar vol met mensen die met elkaar wedijverden om te zien wie het verst kon komen en door de poort kon gaan.

Hij voegde eraan toe:

"Zie je, mijn dochter, wat een grote menigte die zich verdringt om te zien wie het eerst aankomt. In een wedstrijd is er veel activiteit.

Als het pad breed was, zouden de mensen zich niet verdringen, wetende dat er veel ruimte is om te lopen wanneer ze maar willen.

Maar terwijl ze de tijd nemen, zou de dood kunnen toeslaan en zouden ze zich misschien niet op het smalle pad bevinden.

Ze zouden dan voor de brede poort van de hel staan.

O, hoe nuttig is deze smalheid!

Dit fenomeen doet zich zelfs onder jullie voor:

als er een feest of een dienst wordt aangeboden en men weet dat de ruimte klein is, zullen velen zich haasten om er te komen en zullen er meer mensen zijn om van het feest of de dienst te genieten.

Maar als je weet dat er veel plaatsen zijn, zal je je niet haasten en zullen er minder toeschouwers zijn, omdat iedereen, wetende dat er plaats is voor iedereen, zijn tijd zal nemen.

Sommigen zullen halverwege de voorstelling aankomen, anderen tegen het einde, anderen komen wanneer alles voorbij is en zullen nergens van genieten.

Hetzelfde geldt voor de Verlossing:

als het pad breed was, zouden weinigen zich haasten om aan te komen, en zou het Feest in de Hemel voor maar weinig mensen zijn.

BvdH-9- 32- 23 maart 1910 - Leven in de Goddelijke Wil is groter dan de Communie zelf.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en klaagde tegen mijn Jezus dat ik leed onder het gemis van Hem. Hij kwam eventjes en **Hij zei me:**

"Mijn dochter, Ik raad je aan om mijn Wil niet te verlaten. Want mijn Wil bevat zoveel Kracht dat Hij als een nieuw Doopsel is voor de ziel, en zelfs meer.

In de sacramenten ontvang je mijn Genade gedeeltelijk, in mijn Wil ontvang je deze in volheid.

Door het doopsel wordt de erfzonde weggenomen, maar de hartstochten en zwakheden blijven bestaan.

In mijn Wil, door zijn persoonlijke wil te vernietigen, vernietigt de ziel haar hartstochten, haar zwakheden en alles wat menselijk is in haar. Ze leeft van de deugden, de kracht en alle goddelijke kwaliteiten.

Toen ik dit hoorde, dacht ik bij mezelf: "Hij zal me uiteindelijk vertellen dat leven in zijn Wil groter is dan de Communie zelf."

Hij vervolgde: "Natuurlijk, natuurlijk!

Want *de sacramentele Communie* duurt maar een paar minuten.

Terwijl *het Leven in mijn Wil* een eeuwigdurende communie is, meer nog: ze duurt eeuwig voort in de Hemel.

De sacramentele communie kan obstakels tegenkomen:

bv. kan je door ziekte of andere redenen niet communiceren, of kan degene die de Communie toedient ziek zijn.

De Communie in mijn Goddelijke Wil is aan geen enkele belemmering onderhevig.

Het volstaat dat de ziel het wil en het is gebeurd.

Niemand kan de ziel verhinderen dit grote Goed te verkrijgen, dat het geluk van de aarde en de Hemel vormt:

- noch de demonen, noch de schepselen,
- zelfs mijn Almacht zelf niet.

De ziel is vrij. Niemand heeft rechten op haar en kan haar verhinderen om in mijn Wil te leven.

Daarom promoot Ik mijn Wil. En Ik wil zo graag dat de mensen die aanvaarden. Dat is hetgeen mij het meest na aan het Hart ligt, dat ik het meeste koester. Alle andere dingen interesseren Mij niet zozeer, zelfs de meest heilige.

Wanneer Ik bereik dat de ziel in mijn Wil leeft, triomfeer Ik.

Want dat is het grootste wat er in de hemel en op aarde bestaat.

BvdH-9- 33- 10 april 1910 - De voorbereiding en de dankzegging voor de Communie.

Ik schrijf uit gehoorzaamheid.

Maar ik voel mijn hart breken door de inspanning die het me kost.

Hoe dan ook, lang leve de Gehoorzaamheid!

Lang leve de Wil van God!

Ik schrijf, maar ik beef en weet zelf niet wat ik zeg.

Gehoorzaamheid vereist dat ik iets schrijf over

- de manier waarop ik me voorbereid op de Communie en
- hoe ik mijn dankzegging doe.

Ik kan hier niets over zeggen. Want omdat mijn lieve Jezus ziet dat ik tot niets in staat ben, doet Hij alles zelf.

Hij bereidt mijn ziel voor en geeft me aanwijzingen voor mijn dankzegging, en ik volg Hem.
De wegen van Jezus zijn altijd onmetelijk, en samen met Hem voel ik me onmetelijk, alsof ik iets kan.

Als Jezus zich dan terugtrekt, ben ik weer het domme meisje, het onwetende meisje, het slechte meisje.
En juist daarom houdt Jezus van mij.
Omdat ik onwetend ben, omdat ik niets ben en niets kan.

Wetende dat ik Hem koste wat kost wil ontvangen,
en om niet te worden onteerd door in mij te komen,
maar juist de grootste eer te ontvangen,
bereidt Hij zelf mijn arme ziel voor.

Hij geeft mij zijn eigen Dingen, zijn Verdiensten, zijn Kledij, zijn Werken, zijn Verlangens, kortom, *Zichzelf*.

Als het nodig is,
- geeft Hij mij ook *wat de heiligen hebben gedaan*,
want alles is van Hem,
- geeft Hij mij zelfs *wat zijn Heilige Moeder heeft gedaan*.

En ook ik zeg tegen allen:
"**Jezus**, doe Uzelf eer aan als je in mij komt.
Moeder, mijn Koningin, alle heiligen en alle engelen: ik ben zo arm!
Leg alles wat jullie hebben in mijn hart:
- niet voor mijzelf, maar voor de eer van Jezus."
En ik voel dat de hele Hemel meewerkt om me voor te bereiden.

En nadat Jezus in mij is neergedaald, heb ik het gevoel dat Hij helemaal tevreden is, omdat hij geëerd wordt door zijn eigen Dingen.

Soms zegt Hij mij:

"Bravo, bravo, mijn dochter, wat ben Ik blij, wat bevalt het me hier!
Overall waar Ik kijk, vind Ik dingen die Mij waardig zijn.
Alles wat van Mij is, is van jou.
Wat heb je Mij toch veel mooie dingen in jou laten vinden."

Ik weet dat ik zeer arm ben, dat ik niets heb gedaan en dat niets van mij is. Ik verheug mij over de tevredenheid van Jezus. En ik zeg:

"Ik ben blij dat Jezus zo denkt! Het is voor mij genoeg dat Hij gekomen is. Het is niet belangrijk dat ik zijn eigen Dingen heb gebruikt: de armen moeten van de rijken ontvangen."

Het is waar dat ik hier en daar glimpen zie van de manier waarop Jezus in de Communie is.

Maar ik kan die flitsen niet samenbrengen, noch er een passende voorbereiding en dankzegging van maken.

Ik mis deze capaciteit. Het lijkt me:

- dat ik me voorbereid in Jezus Zelf en
- dat ik Hem dank met Jezus zelf.

BvdH-9- 34- 24 mei 1910 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, is niet onderhevig aan veranderingen.
--

In mijn gebruikelijke toestand had ik het gevoel echt nutteloos te zijn.

Ik voelde me niet in staat om iets te zeggen:

- noch over de zonde, noch over kilheid, noch over vurigheid.

Ik zag alles op dezelfde manier.

Ik voelde me onverschillig tegenover alles.

Ik hield me alleen bezig met de heilige Wil van God, en dat alles zonder angst, in volmaakte rust.

Ik zei tegen mezelf: "Wat ben ik toch een zielig geval!

Als ik tenminste aan mijn zonden dacht!

Het lijkt wel alsof ik er blij mee ben.

O mijn God, in wat een ellende ben ik terechtgekomen!"

Terwijl ik deze gedachten koesterde, kwam mijn geliefde Jezus en

Hij zei mij: "Mijn dochter, *zij die hier op aarde leven* en dezelfde lucht inademen als iedereen worden gedwongen om de verschillende klimaatveranderingen te ondergaan: de kou, de hitte, de regen, de hagel, de wind, de nachten, de dagen.

Maar degenen die daarboven leven, waar geen lucht meer is, zijn niet onderhevig aan klimaatveranderingen.

Want daar is het altijd perfect weer.

Omdat ze deze veranderingen niet voelen, maken ze zich nergens

zorgen over.

Zo is het ook voor degene die alleen leeft van de Goddelijke Lucht.

Aangezien mijn Wezen niet onderhevig is aan veranderingen, maar

- altijd hetzelfde,

- altijd in vrede en volmaakte tevredenheid,

wat is er dan zo verwonderlijk aan dat zij die in Mij leeft,

- van mijn Wil en mijn eigen lucht,

zich nergens zorgen over maakt?

Zou je liever hier op aarde leven zoals de meerderheid dat doet,

dat wil zeggen buiten Mij, met menselijke lucht, hartstochten, enz.?

BvdH-9- 35- 2 juni 1910 - De ziel moet aan alles sterven om mooier herboren te worden.

Ik voelde me zeer slecht, alsof alles voor mij voorbij was. Ik klaagde bij Jezus over de totale verlatenheid waarin Hij mij liet leven.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, dit zijn de wegen van God:

- voortdurend sterven en herrijzen.

De natuur zelf is onderhevig aan deze sterfte en wederopstanding.

Zo bloeit een bloem en sterft ze, maar komt ze mooier dan ooit weer tot leven. Als ze nooit zou sterven, zou ze verouderen, zou ze haar levendige kleuren en haar geur verliezen.

Ook hier zien we een gelijkenis met mijn Wezen:

altijd oud en altijd nieuw.

We planten het zaadje in de grond alsof we het willen laten sterven .

En inderdaad sterft het, totdat het tot stof vergaat.

Daarna herrijst het nog mooier en zelfs vermenigvuldigd.

Zo gaat het met al het andere.

Als dit in de natuurlijke orde gebeurt,

dan gebeurt het nog veel meer in de geestelijke orde,

waar de ziel deze sterfte en wederopstanding moet beleven.

Als ze lijkt alles te hebben overwonnen en overvloed van ijver,

genade, eenheid met Mij en deugden,

en als ze in alle opzichten nieuw leven lijkt te hebben gekregen,

verberg Ik Mij en lijkt alles voor haar te sterven.

Ik sla haar als een ware meester, zodat alles voor haar sterft.
En wanneer Ik zie dat alles voor haar gestorven is, verschijn Ik,
zoals de zon.

En met Mij komt alles terug tot leven en wordt alles:
mooier, krachtiger, trouwer, dankbaarder, nederiger.
Zodat als er iets menselijks in haar was, dan heeft de dood het
vernietigd, waardoor alles tot nieuw leven is gekomen.

BvdH-9- 36- 4 juli 1910 - De Agonie in de Tuin was speciaal bedoeld om stervenden te helpen en de Agonie aan het Kruis om hen bij hun allerlaatste ademtocht te helpen.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand, vol ontberingen en bitterheid,
en ik mediteerde over **de Passie van Onze-Lieve-Heer.**

Hij zei mij: "Mijn dochter,
ik heb Agonie in de Hof willen ondergaan, om vooral stervenden te
helpen om goed te sterven. Zie hoe deze doodsstrijd overeenkomt
met de doodsstrijd van de christenen: vermoeidheid, verdriet, angst
en bloedzweet.

Ik voelde de dood van iedereen en van elk afzonderlijk ,alsof Ik
werkelijk voor ieder van hen afzonderlijk stierf. Zo voelde Ik de
vermoeidheid, het verdriet en de angst van elk van hen.
En door mijn Lijden bood Ik hen hulp, troost en hoop.

Door de dood van elk van hen te voelen, verkreeg Ik voor hen de
genade om in Mij te sterven, alsof hun adem en de Mijne één waren,
en onmiddellijk zalig verklaard te worden door mijn Godheid.

Ik heb *mijn Doodsstrijd in de Hof vooral voor de stervenden*
ondergaan,
Mijn Doodsstrijd aan het Kruis was bedoeld om hen te helpen
op hun allerlaatste moment, bij hun laatste ademtocht.

Het waren twee verschillende soorten Doodsstrijd:

- mijn lijden in de Hof was vol verdriet, angst, bezorgdheid en schrik,
- mijn lijden aan het Kruis was vervuld van vrede en onverstoorbare kalmte.

Toen Ik riep: "Sitio - Ik heb dorst", was dat vanwege de extreme dorst die Ik voelde opdat iedereen zijn laatste adem uit zou blazen in de Mijne.

Toen Ik zag dat velen aan dit verlangen voorbij zouden gaan, riep Ik in diepe droefheid **"sitio"**. Dit **"sitio"** klinkt nog steeds voor iedereen als een klok aan de deur van hun hart:

"Ik dorst naar jou, o ziel. Alsjeblief, ga nooit weg uit Mij, maar kom in Mij en adem je laatste adem uit in Mij."

Zo heb ik zes uur van mijn Passie gewijd aan het helpen van mensen om goed te sterven:

- de drie in de Hof om hen te helpen tijdens hun doodstrijd en
- de drie aan het Kruis om hen te helpen bij hun laatste ademtocht.

Zouden dan niet alle mensen de dood met een glimlach tegemoet moeten zien, vooral degenen die Mij beminnen en zich op mijn Kruis willen opofferen?

Zie je hoe mooi de dood is en hoezeer hij de dingen verandert!

Tijdens mijn Leven werd Ik veracht.

Zelfs mijn wonderen hadden niet hetzelfde effect als mijn Dood.

Tot aan het kruis werd Ik beledigd

Maar zodra Ik mijn laatste adem uitblies, had mijn Dood de kracht om dingen te veranderen:

Iedereen sloeg zich op de borst en erkende Mij als de Zoon van God. Mijn discipelen vatten moed.

Sommigen die zich verborgen hadden gehouden, werden moediger, eisten mijn lichaam op en gaven mij een eervolle begrafenis.

In koor beleden de Hemel en de aarde dat Ik de Zoon van God was.

De dood is iets groots, iets subliems!

Zo gaat het ook met mijn eigen kinderen:

Tijdens hun leven worden ze geminacht en onderdrukt.

Hun deugden, die als het Licht zouden moeten schijnen in de ogen van degenen om hen heen, blijven half verborgen.

Hun heldhaftigheid in het lijden, hun zelfverloochening en hun ijver voor de zielen stralen tegelijkertijd licht uit en geven twijfels bij de mensen om hen heen.

Ikzelf sta dit toe

om de deugdzaamheid van mijn geliefde kinderen te behouden.

Maar zodra zij sterven, zijn deze sluiers niet meer nodig.

Ik verwijder hen en twijfels worden zekerheden.

Het licht wordt duidelijk en hun heldendom wordt gewaardeerd.

Men begint dan alles in hen te waarderen, zelfs de kleinste dingen.

Wat tijdens het leven niet kan worden gedaan, wordt dus door de dood goedgemaakt.

Zo gaan de dingen hier beneden.

Maar wat daarboven gebeurt, is echt verrassend en waardig om door alle stervelingen te worden begeerd.

BvdH-9- 37- 8 juli 1910 - Ons lichaam is voor Jezus als een tabernakel en onze ziel als een ciborie.
--

Ik was erg bedroefd door het gemis van mijn hoogste Goed.

Toen ik de Communie ontving, bleef de heilige Hostie in mijn keel steken. Toen ik probeerde haar door te slikken, proefde ik een zeer zoete en goede smaak in mijn keel. Nadat ik een tijdje had geprobeerd de Hostie door te slikken, ging Ze naar beneden.

Ik zag haar veranderen in **een Baby die tegen me zei:**

- "*Jouw lichaam is mijn tabernakel,*
 - *je ziel is de ciborie die Mij bevat en*
 - *je hartslag is de Hostie die Mij in staat stelt*
- om Mij in jou te transformeren.

Met dit verschil dat:

- *de Hostie* verteert en zo ben Ik onderworpen aan een voortdurende sterfte.

- *jouw hartslagen*, die symbool staan voor jouw liefde, stoppen niet.

Hierdoor kan mijn Leven in jou voortduren..

Waarom zou je je dan zo druk maken over het gemis van Mij?

Als je Mij niet ziet, voel je Mij.

Als je Me niet voelt, raak je Mij aan.

Soms is er de geur van mijn parfums die zich om je heen verspreidt,
dan weer het licht waarvan je je omringd voelt,

Soms daalt een drank die niet op aarde te vinden is in jou neer.

Soms is er gewoon het feit dat Ik je aanraak.

En er zijn nog vele andere manieren die voor jou onzichtbaar zijn.”

Nu ga ik uit gehoorzaamheid die dingen neerschrijven waarvan
Jezus zegt dat ze mij vaak overkomen, ook als ik volledig wakker
ben.

Deze geur die ik niet kan beschrijven, noem ik ‘de geur van Liefde’.
Ik ruik hem tijdens de Communie, wanneer ik bid, wanneer ik werk,
vooral wanneer ik Hem niet heb gezien.

En dan zeg ik tegen mezelf:

"Vandaag bent U niet gekomen.

Weet U dan niet, o Jezus, dat ik niet zonder U kan en wil zijn?"

Meteen voel ik me dan overspoeld door deze geur.

Andere keren, als ik beweeg of mijn lakens schud, ruik ik deze geur.

En ik hoor **Jezus in mijn binnenste tegen me zeggen:**

"Ik ben hier."

Op andere momenten, wanneer ik zeer bedroefd ben en naar
omhoog kijk, verschijnt er een lichtstraal voor mijn ogen.

Maar ik houd daar niet echt rekening mee, het stelt me niet
tevreden. Het enige dat me gelukkig maakt, is Jezus zelf.

Al het andere ontvang ik met een zekere onverschilligheid.

Ik heb dit uit pure gehoorzaamheid geschreven.

BvdH-9- 38- 29 juli 1910 - De twee pijlers waarop de ziel moet steunen.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en voelde me erg slecht.

Bovendien was ik van streek omdat mijn biechtvader me had gezegd dat ik sterk was afgeweken van mijn vroegere toestand.
Indien dit niet zo was, dan zou Jezus komen.

Nadat ik de Communie had ontvangen, klaagde ik bij de gezegende Jezus over mijn gemis en ik vroeg Hem zo vriendelijk te zijn mij te vertellen wat ik verkeerd deed. Ik zou Hem immers graag mijn leven geven om Hem niet te mishagen:

"Hoe vaak heb ik U niet gezegd dat als U ziet dat ik op het punt sta U te beledigen, zelfs maar in het minst, U mij dan moet laten sterven."

Jezus zei mij: "Mijn dochter, maak je geen zorgen.

Heb ik je niet jaren geleden gezegd dat:

om de wereld te kunnen straffen,

- Ik Mij niet zo vaak op jou zou ontladen en
- dat Ik daarom niet zo vaak zou komen als voorheen,
- maar dat Ik je nooit in de steek zal laten.

Ik heb je bovendien gezegd dat Ik,

- om mijn frequente komst en gaan te compenseren,
- je elke dag de Mis en de Communie zou toestaan,
zodat je daaruit de kracht zou kunnen putten die je voorheen ontving door mijn voortdurende bezoeken.

Ik ben zelfs zo ver gegaan dat ik je biechtvader heb bedreigd, als hij hier niet mee zou instemmen.

Wie kent de straffen niet die sindsdien zijn gekomen:

- hele steden zijn verwoest,
- er zijn opstanden geweest,
- Ik heb mijn genade onthouden aan degenen die kwaad doen en ook aan de slechte geestelijken, zodat het gif, de wonden die zij in zich hebben, naar buiten kunnen komen.

Ach, Ik kan het niet meer aan, de heiligschennissen zijn enorm.

Toch is dit alles niets,

vergeleken met de straffen die nog zullen komen.

Als Ik je dit niet al had verteld, zou je terecht een beetje ongerust zijn.

*Om te kunnen leven met een volledig vertrouwen,
moet je je **op twee pijlers steunen**.*

Eén daarvan is **mijn Wil**.

Daarin kan geen zonde bestaan.

Mijn Wil verpulvert alle hartstochten en zonden, sterker nog,
Hij vernietigt ze volledig, tot aan hun wortels toe.

Als je je steunt op de pilaar van mijn Wil, wordt:

- duisternis omgezet in licht,
- twijfels in zekerheden,
- hoop in werkelijkheid.

De tweede pilaar waarop je je kunt steunen is
*de vaste wil en de voortdurende aandacht om **mij niet te beledigen**,
zelfs niet in het minst*, door met je wil

- alles te lijden,
- alles te trotseren en
- je aan allen te onderwerpen,
in plaats van Mij te mishagen.

Wanneer de ziel voortdurend op deze pilaren steunt, wat zeg ik,
wanneer deze pijlers voor haar meer zijn dan haar eigen leven,
kan zij met meer vertrouwen leven dan wanneer zij met mijn
voortdurende gunst zou leven.

Er is nog meer. Want Ik laat deze toestand toe als voorbereiding op
het verlaten van deze aarde.

BvdH-9- 39- 3 augustus 1910 - De vrijwillige zonde verstoort de gemoedstoestand van de ziel.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. De goede Jezus kwam
eventjes en **Hij zei mij**: "Luister, mijn dochter,
ellende en zwakheden zijn middelen om je in de haven van de
Godheid te vinden.

Want door de last van de menselijke ellende te voelen,
verveelt de ziel zich, raakt ze geïrriteerd en probeert ze zich van

zichzelf te ontdoen.

En door dat te doen, vindt ze zichzelf reeds in God."

Toen ik mijn arm om zijn Hals sloeg, drukte Hij zich tegen mijn gezicht en Hij verdween. Later kwam Hij terug en ik klaagde dat Hij als een bliksemflits was weggelopen zonder mij tijd te geven.

Hij antwoordde:

"Als je dat niet bevalt, neem Mij dan vast, bind Mij vast zoals je wilt en laat Mij niet weglopen."

Ik zei Hem: "Bravo, bravo, Jezus, wat een mooi voorstel doet U me! Maar kunnen we dat echt met U doen?"

U kan u wel laten vastbinden en omhelzen zoveel u wilt, maar halverwege verdwijnt U en laat U zich niet meer vinden.

Bravo, Jezus, U wil een grapje met me uithalen!

Maar doe uiteindelijk maar wat U wil.

Wat voor mij belangrijk is, is dat U mij zegt

- wanneer ik U beledig en

- waarom ik U niet beval, zodat U niet meer komt zoals voorheen."

Jezus vervolgde: "Mijn dochter, maak je geen zorgen.

Als er echt iets mis is, hoef Ik dat niet te zeggen.

De ziel voelt het zelf aan.

Want wanneer een zonde vrijwillig is,

verstoort deze de natuurlijke gemoedstoestand.

De mens ondergaat als het ware een transformatie in het kwaad.

En hij voelt zich doordrongen van de fout

die hij vrijwillig heeft begaan.

Omgekeerd verandert echte deugdzaamheid de ziel in het goede,

- zijn gemoedstoestand blijft in harmonie en

- hij voelt zijn aard doordrongen van zachtheid, naastenliefde en vrede.

Dit is het tegenovergestelde van wat er bij zonde gebeurt.

Heb je deze verandering in jezelf gevoeld?

Heb je je doordrongen gevoeld van ongeduld, woede, onrust?

En terwijl Hij dit zei, leek Hij diep in mij te kijken om te zien of deze dingen er waren, en het leek alsof ze er niet waren.

Hij vervolgde: "Je hebt het met je eigen ogen gezien!"

Ik weet niet waarom, maar terwijl Hij dit zei, liet Hij me meer aardbevingen met volledig verwoeste steden, revoluties en vele andere rampen zien. Daarna verdween Hij.

BvdH-9- 40- 17 augustus 1910 - De oorzaak van al het kwaad bij sommige priesters is dat zij de zielen naar menselijke zaken richten.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam. Ik zag enkele priesters en Jezus, die helemaal uit elkaar was gevallen, waarvan de ledematen waren losgeraakt.

Jezus wees naar deze priesters en maakte me duidelijk dat ze, ook al waren ze priesters, losgeraakte ledematen van zijn Lichaam waren.

Hij klaagde en Hij zei: "Mijn dochter, wat ben Ik beledigd door sommige priesters! Hun superieuren houden geen toezicht op de manier waarop zij de Sacramenten toedienen en zij stellen Mij bloot aan enorme heiligschennissen.

Degenen die je ziet, zijn afgescheiden ledematen. Hoewel ze Mij zeer beledigen, heeft mijn Lichaam geen contact meer met hun afschuwelijke daden.

Maar de anderen, die doen alsof ze niet van Mij gescheiden zijn en die hun priesterambt blijven uitoefenen, oh, hoe beledigen zij Mij nog meer!

Aan wat een gruwelijke slachting word Ik blootgesteld, hoeveel straffen brengen zij over zich! Ik kan ze niet langer verdragen.

Terwijl Hij dit zei, zag ik verschillende priesters uit de Kerk vluchten en zich tegen Haar keren om Haar de oorlog te verklaren.

Ik keek met veel droefheid naar deze priesters.

Ik voelde een Licht dat me deed begrijpen dat de oorzaak van het

kwaad bij sommige priesters is dat zij de zielen leiden naar menselijke, volledig materiële zaken, zonder dat dit strikt noodzakelijk is.

Deze menselijke zaken vormen voor de priester een net dat

- zijn geest verblindt,
- zijn hart ongevoelig maakt voor goddelijke Zaken en
- hem hinderen op de weg die hij volgens zijn ambt zou moeten volgen.

Het is ook een net voor de zielen.

Want omdat deze priesters zich te veel bezighouden met menselijke zaken, blijven de genaden hen ontgaan.

O, hoeveel kwaad wordt er door deze priesters gedaan, hoeveel slachtoffers maken zij onder de zielen.

Moge de Heer iedereen verlichten.

BvdH-9- 41- 19 augustus 1910 - Jezus stort zijn bitterheid uit over Luisa. Luisa vreest dat het de duivel is.
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Ik bevond me buiten mijn lichaam in een kerk.

Boven het altaar stond de hemelse Koningin met het huilend Kindje Jezus.

Met een blik gaf mijn hemelse Moeder me te kennen dat ik het Kind in mijn armen moest nemen en alles te doen wat ik kon om het te kalmeren. Ik ging naar Hem toe, nam Hem in mijn armen, drukte Hem tegen me aan en ik zei hem:

"Wat is er, mijn mooi Kindje? Vertrouw me maar. Is Liefde niet de balsem en de troost voor alle verdriet? Is het niet de liefde die alles doet vergeten, die alles verzacht en die na ruzies troost biedt?"

Als U huilt, moet er iets zijn dat niet in overeenstemming is tussen uw liefde en die van de mensen. Laten we daarom elkaar beminnen. Geef mij uw Liefde en ik zal U beminnen met uw eigen Liefde. "

Wie zou alle onzin kunnen vertellen die ik Hem heb verteld?
Hij leek een beetje gekalmeerd, maar niet helemaal.
Daarna verdween hij.

De volgende dag, opnieuw buiten mijn lichaam,
bevond ik me in een tuin waar ik een kruisweg deed
Terwijl ik dat deed, kwam ik terecht in de armen van Jezus.

Toen ik ***bij de elfde statie*** aankwam, kon de allerheiligste Jezus zich niet langer inhouden en Hij hield me tegen
Hij bracht zijn mond dicht bij de mijne en goot er iets in dat zowel vloeibaar als dik was. Het vloeibare deel kon ik drinken, maar het dikke deel wilde niet naar beneden gaan. Ik moest het op de grond uitspuwen toen Jezus zijn Mond van de mijne verwijderde.

Toen keek ik naar Jezus en zag ik dat er een dikke, zeer zwarte vloeistof uit zijn Mond stroomde. Ik schrok en ik zei Hem:
"Ik denk dat je niet Jezus bent, de Zoon van God en van Maria, de Moeder van God, maar de duivel.
Het is waar dat ik u wil en u bemin, maar ik wil enkel Jezus, nooit de duivel. Ik wil niets van de duivel weten. Ik heb liever geen Jezus dan dat ik op enigerlei wijze met de duivel te maken krijg.

Om zeker te zijn, maakte ik het kruisteken over Jezus en daarna over mezelf.
Om alle angst weg te nemen, nam Jezus de zwarte vloeistof in zich op, de vloeistof waarvan ik de aanblik niet kon verdragen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, Ik ben niet de duivel. Wat je ziet, is niets anders dan de grote ongerechtigheden die de mensen tegen Mij begaan en die Ik over hen zal uitstorten.
Want Ik kan ze niet langer in Mij bewaren.

Ik heb ze in jou uitgestort en je kon niet alles vasthouden.
Je hebt het op de grond gegooit. Ik zal er meer over hen uitstorten."

Terwijl Hij dit zei, liet Hij mij begrijpen welke plagen Hij uit de hemel zal laten neerdalen. Hij zal de volkeren in rouw en bittere tranen hullen.

Het weinige dat Hij in mij heeft uitgestort, zal onze stad ten minste gedeeltelijk sparen. Hij liet me veel sterfgevallen zien als gevolg van epidemieën en aardbevingen, en andere rampen.
Wat een ellende, wat een leed!

BvdH-9- 42- 22 augustus 1910 - Jezus, op de vlucht, zoekt verfrissing.

In mijn gebruikelijke toestand was ik het bewustzijn verloren. Ik zag veel mensen die de heilige Jezus op de vlucht joegen. Hij vluchtte en vluchtte, maar waar Hij ook heen ging, Hij vond geen plaats. Uiteindelijk kwam Hij naar mij toe, druipend van het zweet, moe en bedroefd.

Hij wierp zich in mijn armen, omhelsde me stevig en **Hij zei tegen degenen die Hem achtervolgden:**

"Uit deze ziel kunnen jullie Mij niet verdrijven."
Beschaamd trokken zij zich terug.

Jezus zei mij:

"Dochter, ik kan niet meer, geef Mij iets te drinken." En Hij begon uit mijn borst te drinken. Daarna keerde ik terug naar mijn lichaam.

BvdH-9- 43- 2 september 1910 - We moeten aandacht hebben voor wat we moeten doen en niet voor geroddel.

Ik dacht aan ***Jezus die zijn kruis droeg op weg naar Golgotha, op het moment dat Hij de vrouwen ontmoette***
Hij sloeg geen acht op zijn eigen Lijden .
Hij troostte hen, antwoordde hen en onderwees hen.

Wat was Jezus toch vol Liefde! Hij was degene die getroost moest worden, en toch was Hij degene die troostte.

En in welke toestand verkeerde Hij!

- Overal bedekt met wonden,
- zijn hoofd doorboord met scherpe doornen,
- Hij hijgde en Hij lag bijna stervend onder het kruis.

Toch troostte Hij anderen. Wat een voorbeeld!

Wat een schande voor ons, voor wie een klein kruisje al genoeg is om ons te doen vergeten dat we anderen moeten troosten!

Toen herinnerde ik me de keren dat ik:

- overweldigd door het lijden of door het gemis van Jezus, en
- tot in het diepst van mijn ziel vervuld was van bitterheid, mijn best deed om de mensen om me heen te troosten en te onderwijzen waarbij ik mezelf vergat,
- daartoe aangespoord door Jezus zelf
- om Hem op dit bijzondere moment van zijn Passie na te volgen.

Toen begon ik Hem te danken dat ik nu vrij was

- en niet langer omringd hoefde te zijn door mensen vanwege de gehoorzaamheid die mij teruggetrokken houdt,
- waardoor ik voor mezelf kan zorgen.

Toen zei Jezus in mij:

"Mijn dochter, het was een troost voor Mij en Ik voelde Mij opgelucht, vooral omdat deze vrouwen echt kwamen om Mij goed te doen.

In deze dagen is er echt een gebrek aan mensen die de ware innerlijke geest in de zielen brengen. Omdat ze die zelf niet hebben, zijn ze niet in staat om die in anderen te brengen.

Het zijn gevoelige, scrupuleuze, frivole zielen, zonder echte onthechting van alles en iedereen. Dit leidt tot vruchteloze deugden die sterven voordat ze tot bloei komen.

En sommigen geloven dat ze de zielen vooruit helpen door nauwgezetheid en scrupules te prediken.

Ze zijn eerder een echte belemmering voor de zielen.

Mijn Liefde blijft bij hen op een lege maag.

Wat jou betreft, aangezien:

- Ik je veel Licht heb gegeven over de innerlijke wegen en
- Ik je de Waarheid over de ware Deugden en de ware Liefde heb doen begrijpen,

kon Ik door jouw mond anderen inzicht geven, de waarheid over de ware wegen van de deugden.

Ik verheugde Mij daarover.

Ik zei Hem:

"Maar, allerheiligste Jezus, na het grote offer dat ik had gebracht, gingen deze mensen roddelen. De gehoorzaamheid heeft juist de komst van deze mensen verboden."

Hij antwoordde:

"Dat is de fout: aandacht schenken aan roddels en niet aan het goede dat je moet doen. Ook over Mij hebben ze geroddeld. Als Ik me had laten leiden door die roddels, zou Ik de verlossing van de mensheid niet hebben volbracht."

Daarom moet je je bezighouden

- met wat je moet doen en
- niet met wat mensen zeggen.

Wat betreft de roddels, dat blijft voor de rekening van hen die roddelen.

BvdH-9- 44- 3 september 1910 - Wat Jezus voor één ziel doet, doet goed aan alle zielen.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verscheen de allerheiligste Jezus in de gedaante van een kind.

Hij kuste me, omhelsde me en streelde me een lange tijd.

Ik was verbaasd dat Hij mij, zo ellendig als ik was, zoveel genegenheid betoonde. Ik beantwoordde deze tekenen van genegenheid, maar op een schuchtere manier.

Door een Licht dat uit Hem kwam, liet Hij me begrijpen dat wanneer Hij komt, dit altijd een grote Zegen is,

- niet alleen voor mij,
- maar ook voor de hele wereld

Want door één ziel te beminnen en zich in haar te storten, bereikt Hij de hele mensheid.

In feite zijn er in deze ziel verschillende banden die haar met alle andere zielen verbinden:

banden

- van gelijkenis,
- van vaderschap of afstamming,
- van broederschap,

omdat ze allemaal door zijn Handen zijn geschapen,

omdat ze allemaal door Hem zijn verlost, waardoor ze allemaal met zijn Bloed zijn getekend..

Wanneer Hij dus een ziel liefheeft en haar gunsten schenkt,

worden ook de anderen bemind en begunstigd,

- zo niet volledig, dan toch ten minste gedeeltelijk.

Daarom, door in deze tijd van plagen naar mij toe te komen

en mij te omhelzen, te strelen, en naar mij te kijken,

wilde de allerheiligste Jezus alle andere mensen bereiken en

hen gedeeltelijk, zo niet volledig, sparen.

Vervolgens zag ik een jonge man, ik denk dat het een engel was,

die degenen tekende die door rampen zouden worden getroffen.

Hij leek naar een groot aantal mensen toe te gaan,

BvdH-9- 45- 9 september 1910 - Luisa klaagt dat ze niet in staat is om de straffen te voorkomen.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en de allerheiligste Jezus kwam niet. Ik zei tegen mezelf: "Wat is Jezus veranderd, Hij houdt niet meer van me zoals vroeger! Voordat ik permanent aan bed gekluisterd raakte, toen er cholera heerste, had Hij me gezegd dat als ik dit lijden een paar dagen zou aanvaarden, Hij de cholera zou doen ophouden. En omdat ik dit aanvaardde, hield de plaag op.

Maar nu Hij me voortdurend in bed houdt, horen we terug over cholera, over de verwoestingen die Hij aanricht onder de arme mensen. En Hij wil niet naar me luisteren. Het is alsof Hij geen gebruik meer van me wil maken.

Terwijl ik dit zei, keek ik in mijn hart en ik zag Jezus, die met opgeheven Hoofd naar mij keek en vol ontroering naar mij luisterde.

Toen Hij zag dat ik merkte dat Hij naar me keek, **zei Hij tegen me:**
"Mijn lieve dochter, wat irriteer je Mij toch!
Je wilt met geweld winnen, nietwaar?
Het is goed, het is goed, maar val me niet meer lastig."
Toen verdween Hij.

**BvdH-9- 46- 11 september 1910 - Jezus verwacht van de ziel
Liefde, dorst naar Waarheid en Rechtvaardigheid. Een ziel die
volmaakt verenigd is met de Goddelijke Wil draagt ertoe bij dat
Barmhartigheid het wint van Gerechtigheid.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Het leek alsof mijn biechtvader wilde dat ik de kruisiging zou ondergaan. Na enige onenigheid werkte de welwillende Jezus enigszins mee. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, vanwege de wereld kan Ik het niet meer aan.
Velen vervullen Mij met verontwaardiging en rukken Mij met geweld de gesels uit mijn Handen." Terwijl Hij dit zei, leek het alsof een hevige regen de wijngaarden beschadigde.

Toen bad ik voor mijn biechtvader, die daar leek te zijn.
Ik wilde zijn handen vastpakken zodat Jezus hem zou aanraken, en het leek alsof Jezus dat deed. Ik bad Jezus om deze priester te vertellen wat Hij van hem verwachtte. **Jezus zei tegen hem:**

"Ik wil Liefde, dorst naar Waarheid en Rechtschapenheid.
Wat het meest bijdraagt aan het verschil tussen een mens en Mij,
is het ontbreken van deze drie eigenschappen."

Toen hij het woord Liefde uitsprak, leek hij alles van de priester te verzegelen met Liefde: alle ledematen, het hart en het verstand.
O, wat is Jezus goed!

Toen ik later mijn biechtvader vertelde wat ik op de 9e van deze maand had geschreven, aarzelde ik en **ik zei tegen mezelf:**

"Wat zou ik graag willen dat ik deze dingen niet hoefde te schrijven!
Is het echt waar dat Jezus de plagen opschort om mij tevreden te stellen, of is het mijn verbeelding?"

Jezus zei mij: "Mijn dochter, Gerechtigheid en Barmhartigheid zijn voortdurend met elkaar in strijd.

Maar Barmhartigheid wint vaker dan Gerechtigheid.

Wanneer een ziel volmaakt verenigd is met mijn Wil, neemt zij deel aan mijn Daden. En wanneer zij *door haar lijden voldoet*, behaalt de Barmhartigheid haar mooiste overwinningen op de Gerechtigheid.

Ik schep er behagen in om al mijn eigenschappen met Barmhartigheid te bekronen, inclusief Gerechtigheid

Wanneer Ik lastiggevalen word door een ziel die met Mij verenigd is, dan geef Ik toe om haar tevreden te stellen, omdat zij zich volledig heeft overgegeven aan mijn Wil.

Dat verklaart waarom Ik niet kom wanneer Ik niet wil toegeven. Omdat Ik denk dat Ik niet in staat ben om weerstand te bieden. Waar komt je twijfel dan vandaan?

BvdH-9- 47- 22 september 1910 - Elke deugd is een Hemel die door de ziel wordt verworven.

Deze morgen was ik in mijn gebruikelijke toestand.
De allerheiligste Jezus kwam eventjes. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, elke deugd is een Hemel die de ziel verwerft.
Zo vormt de ziel evenveel Hemelen als zij deugden verwerft.

Deze Hemelen overwinnen in de ziel alle menselijke neigingen, vernietigen alles wat aards is en laten haar vrij rondwandelen

- in de zuiverste ruimtes, in de meest heilige geneugten,

- in de hemelse goddelijke geuren,

Zij laten haar vooraf reeds een beetje van de eeuwige vreugden proeven." Toen verdween Hij.

BvdH-9- 48- 1 oktober 1910 - Jezus beminnen verandert de ziel in Hemzelf.

Na de Communie voelde ik me helemaal veranderd in de allerheiligste Jezus en **ik zei tegen mezelf:**

"Hoe kunnen we ervoor zorgen dat deze transformatie in Jezus behouden blijft?"

Toen dacht ik dat ik **Jezus in mij hoorde zeggen**: "Mijn dochter, als je altijd in Mij veranderd wilt blijven, en één met Mij wilt zijn: ***bemin Mij dan altijd !***

Deze transformatie in Mij zal behouden blijven.

Liefde is namelijk een vuur.

Elk stuk hout dat erin wordt gegooid, klein of groot, groen of droog, neemt de vorm van dit vuur aan en verandert zelf in vuur

Nadat meerdere stukken hout zijn verbrand, kun je ze niet meer van elkaar onderscheiden, ook niet de stukken die groen waren van de stukken die droog waren. Je ziet enkel nog het vuur.

Zo is het ook met de ziel die nooit ophoudt van Mij te beminnen.

Liefde is het vuur dat de ziel in God verandert.

Liefde verenigt. Haar vlammen doordringen alle menselijke handelingen en geven ze de vorm van goddelijke Handelingen.

BvdH-9- 49- 17 oktober 1910 - Hoe meer de ziel Jezus bemint en met Hem verenigd is, hoe waardevoller haar offers zijn.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. Ik bad tot mijn lieve Jezus om een gelukkige overgang naar het andere leven te verkrijgen voor een priester die jarenlang mijn biechtvader was geweest.

Ik zei tegen mijn geliefde Jezus: "Denk eraan

- hoeveel offers hij heeft gebracht,
- met hoeveel ijver hij heeft gewerkt voor jouw eer en glorie, en
- alles wat hij voor mij heeft gedaan.

Hoeveel heeft hij niet geleden!

Vergeef hem door hem rechtstreeks naar de Hemel te laten gaan."

De gezegende Jezus zei mij: "Mijn dochter, Ik kijk niet zozeer naar de offers, maar wel naar de liefde waarmee ze worden gebracht en de eenheid met Mij waarin ze worden gebracht.

*Hoe meer de ziel met Mij verenigd is,
hoe meer Ik rekening houd met haar offers.*

Als de ziel zeer nauw met Mij verenigd is, hecht Ik veel belang aan haar kleine offers omdat in deze eenheid de maat van Liefde ligt. De maat van Liefde is een eeuwige en grenzeloze maat.

Anderzijds, voor de ziel die veel opoffert maar die niet met Mij verenigd is, beschouw Ik haar offers als die van een vreemde. En Ik geef haar de beloning die ze verdient, een beperkte beloning.

Stel je een vader en een zoon voor die veel van elkaar houden. De zoon brengt kleine offers .

En de vader, vanwege de banden van vaderschap, afstamming en de band van liefde - waarbij deze laatste band het sterkst is - beschouwt deze kleine offers als grote dingen.

Hij is triomfantelijk. Hij voelt zich vereerd. Hij geeft al zijn rijkdommen aan zijn zoon en overlaadt hem met alle aandacht en zorg.

Kijk nu eens naar een dienaar die de hele dag werkt, zich blootstelt aan hitte en kou, alle bevelen letterlijk uitvoert en, indien nodig, zelfs 's nachts voor zijn baas waakt. En wat krijgt hij daarvoor? Het schamele loon van een dag. Als hij niet elke dag werkt, zal hij dus gedwongen zijn om zonder eten te zitten.

***Dat is het verschil tussen:
de ziel die met Mij verenigd is en de ziel die dat niet is.***

Terwijl Hij dit zei, voelde ik me buiten mijn lichaam samen met de gezegende Jezus. Ik zei Hem:

"Mijn zachte Liefde, zeg mij, waar bevindt deze ziel zich?"

Hij antwoordde mij: "In het vagevuur. O, als je eens kon zien in welk licht hij baadt, je zou er versteld van staan."

Ik zei: "U zegt dat hij in het vagevuur is en tegelijkertijd in het licht baadt?"

Jezus antwoordde:

"Ja, hij baadt in het licht, omdat hij dat licht in bewaring had.

Toen hij stierf, omhulde het hem en het zal hem nooit verlaten."

Ik begreep dat dit licht afkomstig was van zijn goede daden, die hij met zuivere bedoelingen had verricht.

BvdH-9- 50- 24 oktober 1910 - De verstoring en de gevolgen ervan. Alles komt tot ons door de vingers van God.

Ik was zeer bedroefd door het gemis van mijn lieve Jezus. Na de Communie klaagde ik over zijn afwezigheid. ***Hij zei mij innerlijk:***

"Mijn dochter, er gebeuren triestige, zeer triestige zaken en er zullen er nog gebeuren." Ik was doodsbang door deze woorden.

Er gingen verschillende dagen voorbij zonder dat Jezus kwam.

Ik hoorde Hem alleen maar *herhaaldelijk* **tegen me zeggen:**

"Mijn lieve dochter, heb geduld, Ik zal je later vertellen waarom ik niet kom."

Zo leefde ik met bitterheid, maar ook in rust. Ik had een droom die me erg bedroefde en zelfs verontrustte. Vooral omdat ik Jezus niet zag, had ik niemand tot wie ik me kon wenden om omringd te worden door een sfeer van vrede die alleen van Jezus kan komen.

O, hoe is de ongeruste ziel te beklagen!

Ongerustheid is als een helse lucht die je inademt.

Deze helse lucht verdrijft *de hemelse sfeer van vrede* en neemt de plaats van God in de ziel in.

Door zijn helse dampen heerst de onrust zozeer over de ziel dat zelfs de meest heilige, de meest zuivere dingen lijken als de lelijkste en de gevaarlijkste.

Onrust brengt alles in de war. De ziel, die verpest is door deze helse lucht, is verveeld door alles en zelfs door God zelf.

Ik voelde die helse sfeer, niet in mijzelf, maar om mij heen.

Het deed me zoveel pijn dat ik me niet meer druk maakte over het feit dat Jezus niet kwam. Het leek zelfs alsof ik Hem niet wilde zien.

Het was zeer ernstig. Het ging hierom dat mij was verzekerd

- dat ik niet in een goede staat verkeerde,
- dat het lijden en de komst van Jezus niet de wil van God waren en
- dat ik er voor eens en voor altijd een einde aan moest maken.

Ik zeg hier niet alles over, omdat ik dat niet nodig vind.

Ik schrijf dit alleen uit gehoorzaamheid.

De volgende nacht zag ik dat er water uit de hemel kwam vallen: een zondvloed, die veel schade aanrichtte en hele regio's onder water zette. Deze droom maakte zo'n indruk op mij dat ik niets wilde zien.

Op dat moment kwam er een duif om me heen cirkelen.

Zij zei me:

"Het ruisen van de bladeren en het gras,

- het ruisen van het water,
- het licht dat de aarde overspoelt,
- de beweging van de hele natuur,
- alles, alles komt voort uit de Vingers van God.

Kun je je voorstellen dat enkel jouw toestand niet uit de Vingers van God zou komen?"

Daarna kwam mijn biechtvader. Ik heb hem dit alles verteld. Hij zei me dat het de duivel was die me in verwarring wilde brengen. Toen hij weg was, was ik wat rustiger, maar als iemand die aan een ernstige ziekte geleden had.

BvdH-9- 51- 29 oktober 1910 - De drie wapens om de onrust te verdrijven.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand.

Het leek me alsof Jezus zich een beetje liet zien en ik zei Hem:

"Leven van mijn leven, mijn lieve Jezus, de afgelopen dagen ben ik ongerust geweest.

U die zo jaloers bent op mijn vrede, hebt al die dagen geen enkel woord gesproken om mij die vrede te geven die U zo graag wil."

Hij antwoordde me: "Ach, mijn dochter, ik was bezig met hele regio's te verwoesten en mensenlevens te begraven.

Daarom kwam ik niet.

Vandaag is een dag van wapenstilstand. En Ik heb ik me gehaast om je te bezoeken -voordat ik weer met de zweep aan de slag ga.

Weet dat als Ik niet zou belonen:

- dingen die met zuivere bedoelingen gedaan zijn,
- correcte daden en
- alles wat uit liefde voor Mij wordt gedaan,

dan zou Ik tekortschieten in een plicht met betrekking tot mijn Gerechtigheid en al mijn andere eigenschappen zouden daardoor in een slecht daglicht komen te staan. Tot hier deze Woorden.

Hier zijn de drie krachtigste wapens

om deze giftige en helse vuiligheid die onrust is, te vernietigen.

Wanneer de noodzaak om te geselen Mij dwingt om een paar dagen niet te komen en deze helse sfeer wil je overweldigen, bestrijd dit dan met deze drie wapens:

- *zuivere bedoelingen,*
- *het juiste en goede werk op zich*
- *het slachtofferziel zijn, het offer voor Mij met als enig doel Mij te beminnen.*

Zo zal je elke verwarring overwinnen en je zal hen naar de diepste afgronden van de hel verbannen.

Door je onverschilligheid draai je de sleutel om, zodat ze er niet meer uit kan komen en je opnieuw lastigvallen.

BvdH-9- 52 - 1 november 1910 - De vertering in de vereniging van de wil, vormt de Hoogste Vereniging.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de allerheiligste Jezus naar mij toe. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de Allerhoogste Eenheid vindt plaats, wanneer de ziel zo eng verenigd geraakt met mijn Wil dat zij elke schaduw van haar eigen wil verteert, zodat je geen onderscheid meer kan maken

- wat mijn Wil is en
- wat haar wil is.

Dan wordt mijn Wil het Leven van deze ziel, zodat

- het niet uitmaakt wat Ik voor haar gepland heb,
- net als voor de anderen.

Zij is er tevreden mee.

*Alles lijkt haar gepast:
de dood, het leven, het kruis, armoede, enz.*

Ze beschouwt al deze dingen als haar eigendom en als iets dat haar leven in stand houdt. Ze bereikt een punt waarop zelfs straffen haar niet afschrikken. ***Ze is in alles vervuld van de Goddelijke Wil.***

- Als Ik iets wil, wil zij het ook, en
- als zij iets wil, geef Ik het haar.

Ik doe wat zij wil en zij doet wat Ik wil.

Dit is de laatste zucht van de menselijke wil in de Mijne,

- die ik je zo vaak heb gevraagd en
- die gehoorzaamheid en naastenliefde je niet hebben toegestaan.

Vaak heb Ik jou toegegeven door niet te straffen, maar jij gaf niet toe aan Mij. Dit dwong Mij om Mij voor jou te verbergen, om vrij te zijn

- wanneer de Gerechtigheid Mij dwong en
- wanneer de mensen Mij ertoe uitdaagden de zweep te nemen om hen te straffen.

Ja, indien Ik tijdens de straffen, jou bij Mij had gehad, met mijn Wil, zou Ik misschien de plaag hebben beperkt en verminderd.

Want er is geen grotere macht in de hemel en op aarde dan een ziel die in alles en voor alles, verteerd wordt in mijn Wil.

Deze ziel bereikt het punt waarop zij Mij verzwakt en Mij ontwapent zoals het haar behaagt. Dat is de hoogste eenheid.

Er is ook de gemengde eenheid waarin de ziel zich neerlegt, ja, maar mijn neigingen niet beschouwt als haar eigen zaken, als haar eigen leven.

Zij geniet niet van mijn Wil, of lost de hare niet op in de Mijne.

Ik kijk naar haar, ja, maar ze slaagt er niet in dat ik verliefd op haar word, dat Ik aangetrokken word door haar, zoals dat het geval is bij zielen in de hoogste eenheid.

BvdH-9- 53 - 3 november 1910 - De ziel van Luisa is het Paradijs van Jezus op aarde.

Deze morgen verscheen de allerheiligste Jezus in mijn innerlijk in een ontspannen houding, om te herstellen van alle bitterheid die de mensen Hem bezorgen

Hij zei mij deze eenvoudige woorden:
"Jij bent mijn Paradijs op aarde, mijn troost."

Daarna verdween Hij.

WIE IS LUISA?

Luisa Piccarreta, de auteur van dit boek, is een mystica geboren in 1865 in Corato, Italië.

Op 9-jarige leeftijd begint Onze-Lieve-Heer haar innerlijk zijn stem te laten horen.

Op 13-jarige leeftijd kreeg ze haar eerste visioen: Jezus, die zijn kruis droeg, keek naar haar op en Hij zei: "Ziel, help mij!"

Vanaf dat moment groeide in haar een onverzadigbaar verlangen om te lijden uit liefde voor Jezus.

Op dat moment begonnen ook haar eerste fysieke lijden van de Passie, en grote geestelijke en morele pijn.

Op 16-jarige leeftijd, naar aanleiding van een verzoek van Jezus en Maria, wijdt ze zich aan Jezus als slachtofferziel.

Vanaf dat moment nemen de visioenen toe en raakt ze steeds meer betrokken bij het Lijden van Jezus tijdens zijn Passie.

Vanaf dat moment en voor de rest van haar leven (65 jaar lang) kan ze niet eten of drinken en weigert ze alle voedsel.

Haar enige voedsel is de Heilige Eucharistie.

Door haar lijden met Jezus tijdens zijn Passie, dat steeds heviger wordt, verliest Luisa vaak het gebruik van haar zintuigen:

haar lichaam wordt stijf, soms gedurende meerdere dagen, totdat een priester (meestal haar biechtvader) komt,

die in naam van de gehoorzaamheid, haar uit deze doodachtige toestand haalt.

Op 23-jarige leeftijd, een jaar na het begin van haar permanente bedlegerigheid (die de rest van haar leven zal duren), ontvangt ze de genade van het mystieke Huwelijk. Dit Huwelijk wordt een maand later in de hemel hernieuwd, in aanwezigheid van de Heilige Drie-eenheid. Bij deze gelegenheid krijgt ze de Gave van de Goddelijke Wil.

Ze sterft in 1947, kort voor haar 82e verjaardag, - na een longontsteking die 15 dagen duurde, de enige ziekte die ze ooit in haar hele leven heeft gehad.

Ze sterft bij het aanbreken van de dag, op het uur waarop haar biechtvader haar elke dag uit haar doodstoestand haalde.

Louisa heeft veel geschreven. Ze deed dit uit gehoorzaamheid aan Jezus en haar biechtvaders, en overwon zo de sterke afkeer die ze altijd had gehad om te schrijven en over zichzelf te praten.

Haar belangrijkste geschriften vormen de **36 delen** van haar werk getiteld "**Het Boek van de Hemel**" "Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde" (naam gegeven door Jezus zelf).

Oproep aan de mens om terug te keren naar de plaats, de rang en het doel waarvoor hij geschapen is

Ze beschrijven het leven van de mystica en geven haar dialogen met Jezus weer, het middel dat Jezus heeft gekozen, om zijn buitengewone en verrassende Leringen over de Goddelijke Wil bekend te maken.

De zaligverklaring van Luisa werd in 1994 in gang gezet. Een van haar biechtvaders, de zalige Annibale M. Di Francia, werd door paus Johannes Paulus II zalig verklaard.

BvdH-9- 1- 10 maart 1909 - De Vader is één met Jezus. Jezus geeft zich voortdurend aan de zielen.	5
BvdH-9- 2 - 1 april 1909 - Jezus versiert de ziel met edelstenen die voortkomen uit lijden.....	6
BvdH-9- 3 - 5 mei 1909 - Het lijden drukt de Heiligheid van Jezus in de ziel.	7
BvdH-9- 4 - 8 mei 1909 - Wie veel praat, is leeg van God.	8
BvdH-9- 5- 16 mei 1909 - De zon symboliseert de Genade.	8
BvdH-9- 6- 20 mei 1909 - Liefde voor God overtreft alles.....	9
BvdH-9- 7- 22 mei 1909 - De zoete klanken van de Liefde.....	10
BvdH-9- 8- 25 mei 1909 - Jezus verwacht de ziel met zijn Liefde.	11
BvdH-9- 9- 14 juli 1909 - Alleen God kan vrede in de ziel brengen.	12
BvdH-9- 10- 24 juli 1909 - Alles wat de ziel uit liefde voor God doet, gaat in God binnen en wordt omgezet in zijn eigen Werken.	14
BvdH-9- 11- 27 juli 1909 - Op aarde is de ziel een speelbal van Jezus.	15
BvdH-9- 12- 29 juli 1909 - Vrede is een Goddelijke Deugd.	15
BvdH-9- 13- 2 augustus 1909 - De ziel is voor Jezus een speelgoedje van goud en diamanten.	16
BvdH-9- 14- 1 oktober 1909 - Jezus telt, weegt en meet alles in de ziel, zodat niets verloren gaat en zij voor alles beloond wordt.....	17
BvdH-9- 15- 4 oktober 1909 - Je moet je eigen gedachten opgeven om te doen wat Jezus wil.	19
BvdH-9- 16- 6 oktober 1909 - Ware liefde zuivert alles, overwint alles en bereikt alles.	22
BvdH-9- 17- 7 oktober 1909 - Uit voorzorg en uit jaloersheid omringt Jezus de ziel en het lichaam van de zielen die Hem dierbaar zijn met doornen.	23

BvdH-9- 18- 14 oktober 1909 - Het bewijs dat het Jezus is die bij Luisa gaat.....	24
BvdH-9- 19- 2 november 1909 – Kijk niet naar het verleden, maar enkel naar het heden.....	26
BvdH-9- 20- 4 november 1909 - Door zijn zaligheid maakt God de hele hemel gelukkig. Want in Hem is alles harmonie.....	26
BvdH-9- 21- 6 november 1909 - Het missen van Jezus verteert de ziel en bereidt haar voor op de hemel.....	28
BvdH-9- 22- 9 november 1909 - De ziel die verenigd met Jezus handelt, schenkt Jezus vreugde.....	28
BvdH-9- 23- 16 november 1909 - De zonde is de enige wanorde van de ziel.	29
BvdH-9- 24- 20 november 1909 - Goddelijke en menselijke visie van het kruis.	30
BvdH-9- 25- 25 november 1909 - Zowel voor Jezus als voor de ziel wordt het belangrijkste werk gedaan door de Liefde.	31
BvdH-9- 26- 22 december 1909 - De reden voor de verlatenheid die heilige zielen aan het einde van hun leven ervaren.....	32
BvdH-9- 27- 24 februari 1910 - Luisa's moeilijkheden om haar innerlijk aan haar biechtvader te tonen.	34
BvdH-9- 28- 26 februari 1910 - Voor haar dood moet de ziel alles in zichzelf laten sterven in de Goddelijke Wil en in de Liefde. .	35
BvdH-9- 29- 8 maart 1910 - De zuivere intentie is Licht voor de ziel.....	36
BvdH-9- 30- 12 maart 1910 - De Goddelijke Wil vervolmaakt de Liefde, verandert haar, dwingt haar en heiligt haar.	37
BvdH-9- 31- 16 maart 1910 - Over de smalle poort die naar de Verlossing leidt.....	38
BvdH-9- 32- 23 maart 1910 - Leven in de Goddelijke Wil is groter dan de Communie zelf.	39
BvdH-9- 33- 10 april 1910 - De voorbereiding en de dankzegging voor de Communie.....	40
BvdH-9- 34- 24 mei 1910 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, is niet onderhevig aan veranderingen.....	42

BvdH-9- 35- 2 juni 1910 - De ziel moet aan alles sterven om mooier herboren te worden.....	43
BvdH-9- 36- 4 juli 1910 - De Agonie in de Tuin was speciaal bedoeld om stervenden te helpen en de Agonie aan het Kruis om hen bij hun allerlaatste ademtocht te helpen.....	44
BvdH-9- 37- 8 juli 1910 - Ons lichaam is voor Jezus als een tabernakel en onze ziel als een ciborie.	46
BvdH-9- 38- 29 juli 1910 - De twee pijlers waarop de ziel moet steunen.....	47
BvdH-9- 39- 3 augustus 1910 - De vrijwillige zonde verstoort de gemoedstoestand van de ziel.	49
BvdH-9- 40- 17 augustus 1910 - De oorzaak van al het kwaad bij sommige priesters is dat zij de zielen naar menselijke zaken richten.	51
BvdH-9- 41- 19 augustus 1910 - Jezus stort zijn bitterheid uit over Luisa. Luisa vreest dat het de duivel is.....	52
BvdH-9- 42- 22 augustus 1910 - Jezus, op de vlucht, zoekt verfrissing.	54
BvdH-9- 43- 2 september 1910 - We moeten aandacht hebben voor wat we moeten doen en niet voor geroddel.....	54
BvdH-9- 44- 3 september 1910 - Wat Jezus voor één ziel doet, doet goed aan alle zielen.....	56
BvdH-9- 45- 9 september 1910 - Luisa klaagt dat ze niet in staat is om de straffen te voorkomen.....	57
BvdH-9- 46- 11 september 1910 - Jezus verwacht van de ziel Liefde, dorst naar Waarheid en Rechtvaardigheid. Een ziel die volmaakt verenigd is met de Goddelijke Wil draagt ertoe bij dat Barmhartigheid het wint van Gerechtigheid.....	58
BvdH-9- 47- 22 september 1910 - Elke deugd is een Hemel die door de ziel wordt verworven.....	59
BvdH-9- 48- 1 oktober 1910 - Jezus beminnen verandert de ziel in Hemzelf.	59
BvdH-9- 49- 17 oktober 1910 - Hoe meer de ziel Jezus bemint en met Hem verenigd is, hoe waardevoller haar offers zijn.	60

BvdH-9- 50- 24 oktober 1910 - De versterking en de gevolgen ervan. Alles komt tot ons door de vingers van God.	62
BvdH-9- 51- 29 oktober 1910 - De drie wapens om de onrust te verdrijven.	63
BvdH-9- 52 - 1 november 1910 - De vertering in de vereniging van de wil, vormt de Hoogste Vereniging.	64
BvdH-9- 53 - 3 november 1910 - De ziel van Luisa is het Paradijs van Jezus op aarde.	66
WIE IS LUISA?	66
Inhoudsopgave.....	68

Uittreksel

“Liefde is een vuur en elk stuk hout dat je erin gooit, klein of groot, groen of droog, neemt de vorm van dat vuur aan en verandert zelf in vuur.

Nadat verschillende stukken hout zijn verbrand, kun je ze niet meer van elkaar onderscheiden, ook niet de stukken die groen waren van de stukken die droog waren.

Je ziet alleen nog maar het vuur.

Zo is het ook met de ziel die nooit ophoudt van Mij te beminnen.

Liefde is het vuur dat de ziel in God verandert.

Liefde verenigt.

Haar vlammen doordringen alle menselijke handelingen en geven hen de vorm van Goddelijke Handelingen. “

Jezus aan Luisa, 1 oktober 1910